

17

The Kazhakootam Cadet

SCHOOL MAGAZINE 1993

SAINIK SCHOOL P. O.
THIRUVANANTHAPURAM, DISTRICT
KERALA
695 585

PATRON

Capt (IN) K. Krishnan — Principal

EDITORIAL ADVISER
Prem C Nair (Master)

EDITORS OF LITERARY SECTIONS

English — Sri. Prem C Nair
Hindi — Sri. M B Vittekar
Malayalam — Sri. T G S Panicker

STUDENT EDITORS

English — 2383 Sunil Kumar P.
Hindi — 2385 Mehul Mahesh R.
Malayalam — 2381 Harikrishnan G.

Printing & Block — Making
Vijayanand Printers.
Kazhakuttom

Vice Admiral S K Chand PVSM, AVSM, Flag Officer
Commanding-in-Chief, Southern Naval Command, Cochin.
(Also Chairman Local Board of Administration,
Sainik School, Kazhakootam.)

वर्षा एम्पिल एन के चन्द, वी वी एन ए, वी वी एन ए
वीके चण्डा कम्डिन्ट-एन-सी
Vice Admiral S K Chand, PVSM, AVSM
Flag Officer Commanding-in-Chief

मुख्यालय
दक्षिण नौसेना कमान
कोचिन 682 004
Headquarters
Southern Naval Command
Cochin 682 004

04 Mar 93

MESSAGE

1. I am glad to know that the Sainik School, Kozhikootam is bringing out the 1992-93 issue of the school magazine 'The Kozhikootam Cadet'. The magazine provides not only an overview of various activities of the institution but also gives an opportunity to the students to undertake creative writing and improve their thinking ability.
2. During the last few years, the students of the institution have fared extremely well in both academics as well as sports. The results of Board examinations and performance of the school tomes in Zonal and Inter-School level Competitions bear testimony to this fact.
3. The primary objective of Sainik Schools is all round development of personality of the boys so as to groom them for joining the NDA. I am sure that the staff of the Sainik School will continue to strive for excellence and motivate the boys to choose the Defence Services as their career in larger numbers.
4. I extend my good wishes to the staff and students of the prestigious institution of the State, as well as to the Editorial Board of the magazine.

(SK Chand)
Vice Admiral

Editorial

Chesterton - the creator of the famous Father Brown stories — had a notorious paunch and was once ridiculed by a heckler for not being up at the front fighting for his country during the dark days of the first world war. Though hurt at this jibe, the jovial Chesterton invited the heckler to come and stand by his side so as to see that he was really 'up at the front'.

We, at the Kazhakootam campus are 'up' and 'in the front', vis-a-vis the time-honoured scholastic path chartered for us by our founding fathers. This fact could be gleaned from the pages of this periodical which apart from providing a slate for the muse muddled toddler, is also a compendium bringing to light the various vicissitudes of a residential school assaying with the art of the possible.

(PCN)

ET SEQUENTIA

I Informatory Section:-

- i) The School Staff - Details
- ii) Principal's Annual Report
- iii) House - Reports

II Literary Section:-

- i) English
- ii) Hindi
- iii) Malayalam

III Advertisement and Acknowledgements

Capt. (IN) K. Krishnan, Principal

Lt. Cdr. S. B. Ray, Headmaster

Capt. R. K. Nair, Registrar

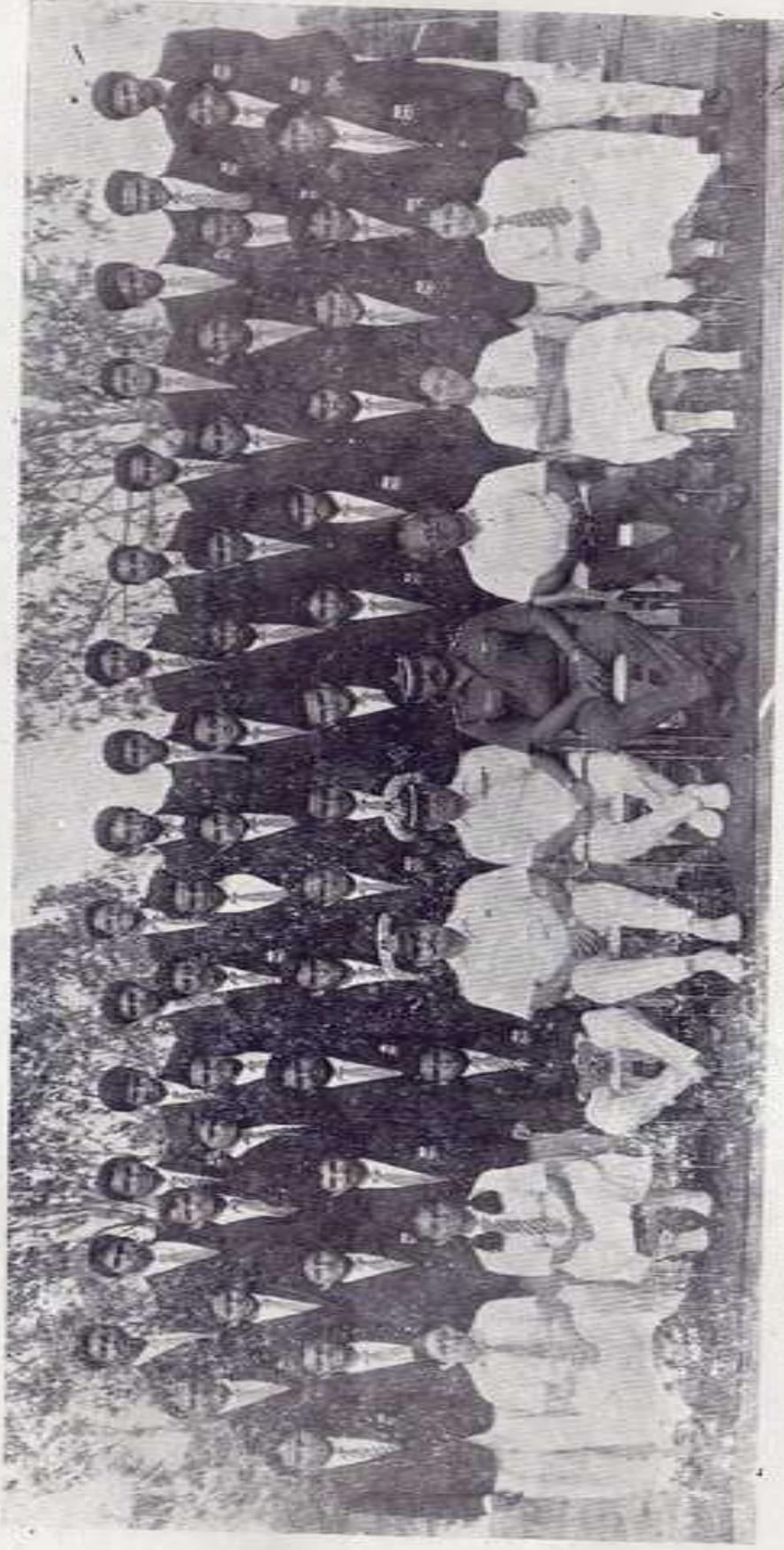
Mr. K. K. Viswanathan, Senior Master

The Editorial Board
 Sitting (L to R) Lt. Cdr. Ray (Headmaster)
 Capt. (IN) Krishnan (Principal), Capt Nair, (Registrar)
 Standing (L to R) Student Editors. Hari Krishnan (Malayalam)
 Sunil Kumar (English)
 Mehul Mahesh (Hindi)

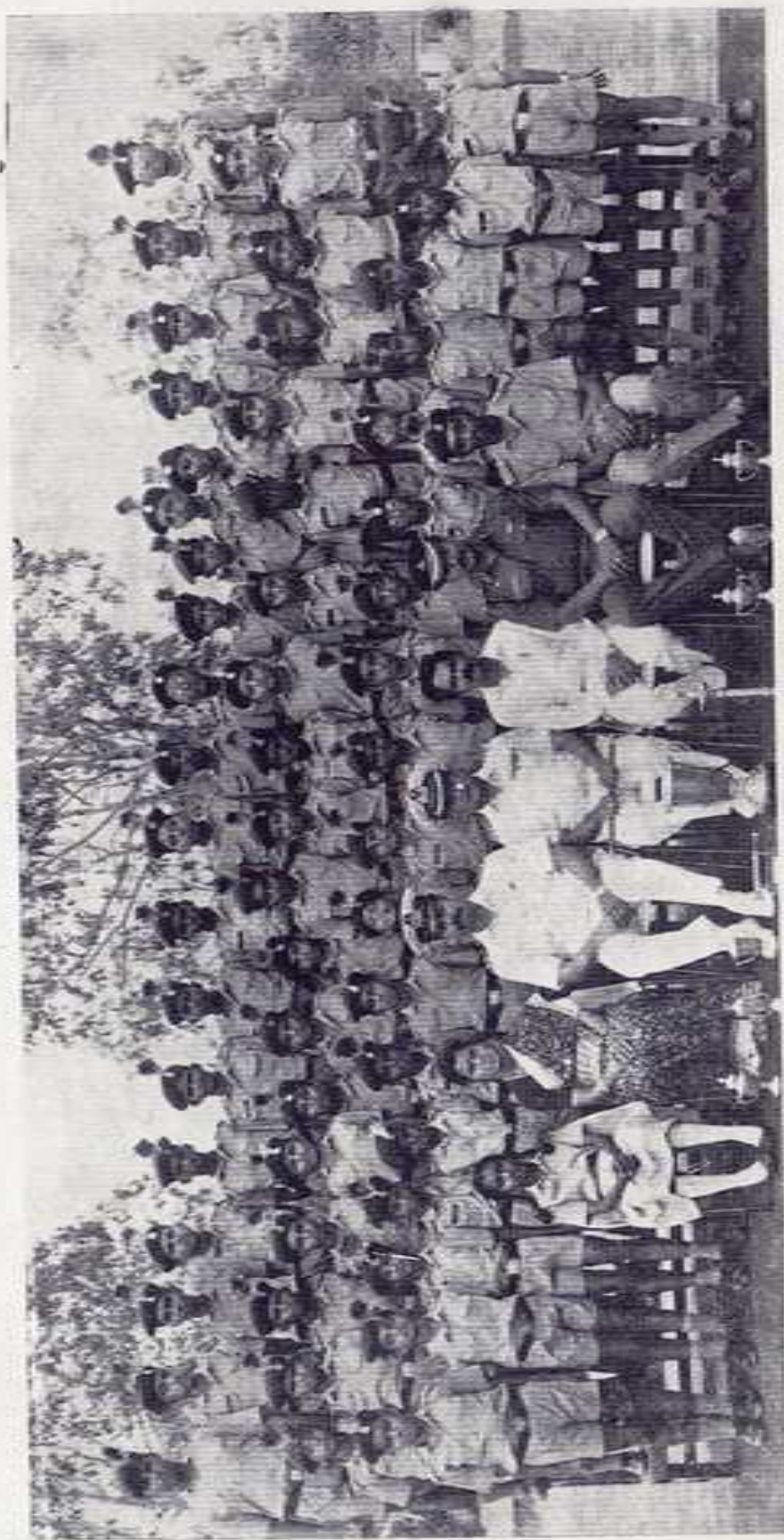
The Administrative Staff

Class XII 1992-93 The Outgoing Students

Prasad House The Senior Cock - House

Nehru House - The Junior Cock - House

BEST IN ACADEMICS-91-92
Standing (L to R) Devaraj M R Swapna Raj R,
Salil V, Jisin P Unnikrishnan,
Naveen N Varma, and Naga Subramoniaym.

Officers & Staff of the Sainik School, NCC Company.

School Athletic Team

The School Appointment Holders 1992-93

School Hockey Team

School Cricket Team

School Football Team

School Basketball Team

School Volleyball Team

Vice Admiral S. K. Chand PVSM, AVSM,
Presides over the L. B. A. Meeting

Guest Speaker Gen Pillai (Retd) addressing the Cadets

The School Staff

PRINCIPAL	Captain (IN) K. Krishnan, VSM, M. Sc. B. Ed. I (R), MIMA
HEADMASTER	Lt. Cdr. S. B. Ray, M. Sc. B. Ed.
REGISTRAR	Captain R. K. Nair, M. A.
Senior Master	Sri. K. K. Viswanathan, M. A. B. Ed. (Sahitya Retna Parangath)

ACADEMIC STAFF

ENGLISH

- Sri. P. Prem Chandran Nair, M. A. M. Ed.
- Sri. G. Soman Pillai, M. A., M. Ed. PGDTE.
- Sri. S. B. Sasikumar, M. A. B. Ed.
- Sri. K. Rajendran, B. A. Ed.
- Sri. M. G. Francis, M. A. B. Ed.
- Smt. R. Sonia, M. A. B. Ed.

HINDI

- Sri. M. B. Vitekar, M. A. B. Ed.
- Sri. K. K. Viswanathan, M. A. B. Ed. Sahitya Retna Parangath.

MALAYALAM

- Sri. T. G. Sudhakara Panicker, M. A. B. Ed.
- Smt. R. Sandhya, M. A. B. Ed.

SANSKRIT

- Sri. G. D. Tekale, M. A. (Skt.), M. A. (Pol.), M. A. (Hin), B. Ed.

MATHEMATICS

- Sri. S. Harihara Krishna Sharma, M. Sc. B. Ed.
- Sri. Cherian K. Koor, M. Sc. B. Ed.
- Sri. S. Vaidyanatha Sharma, M. Sc. B. Ed.
- Sri. P. Kandasamy, M. Sc. M. Ed. (on leave)
- Sri. S. Sreekumaran Chettiar, M. Sc. M. Ed. (on leave)
- Sri. Roychen Mathew, M. Sc. B. Ed.
- Miss- Supriya Rani, M. Sc. B. Ed.

PHYSICS

Sri. K. Sudhir, M Sc. Ed. M. Ed
Smt. B. Radhika, M. Sc. B. Ed
Sri. K. V. Sreedharan, M Sc. BEd
Sri. S. R. Ramachandran B. Sc. B. Ed. (lab. assistant)

CHEMISTRY

Sri. M. Premnadh, M. Sc. M. Ed
Sri. Rajan K Varghese, M. A., B. Ed
Sri. N. G. Babu, M. Sc., B. Ed
Smt. Stella Mary, M. Sc., Ed, M. Ed. (lab. assistant)

BIOLOGY

Smt. Mary George, M. Sc., B. Ed
Smt. A. Saraswathy Amma M. A (Hist), M. A. (Psy), B. Ed
Sri. B. Subhash, M Sc. Ed, M Ed, Ph. D
Smt. K. C. Sudha Lekshmi, B. Sc. B. Ed. (lab. assistant)

SOCIAL SCIENCES

Sri. N. G. Thomas, M. A. B. Ed
Sri. T. P. Ramachandran, M. A., B. Ed
Sri. M. K. Poonacha, M. A., B. Ed
Sri. P. K. Ravindranatha Panicker, M. A., B. Ed

ART

Sri. L. Suresh Kumar, B. F. A

PHYSICAL TRAINING

Sri. M. K. Unni Nair, Ex-APTC
Hav R. Kumaran APTC

LIBRARIAN

Sri. Simon Peter, M A B. Lib Sc

CRAFT

Sri. D. Madhavan Asari Cert. ITI

ADMINISTRATIVE STAFF

Dr. Thomas Mathew, M. B. B. S

OFFICE SUPERINTENDENT

P. Gopalakrishnan Nair

ACCOUNTANT

Sri. K. Gopa Kumar, B. Com

QUARTER MASTER

Sri. A. V. Ramachandran

MESS MANAGER

Sri. C. K. Vasu

MATRONS

Smt. Geetha. E
Smt. R. Nalinakumari Amma

NCC

Sub Kishore Chand (Para Regt)
Hav L. Stephen (Madras Regt)
Hav Bahadur Singh (Para Regt)

MAIN OFFICE

Sri. V. Chandra Babu, UDC
Smt. M. R. Sarojini Amma, LDC
Miss. S. Sree Kala

ACCOUNTS SECTION

Sri. M. P. Reghunadanan Thampi
Sri. A. V. Narayanan Nampoothiri, LDC
Smt. Susamma Issac

QUARTER MASTERS SECTION

Sri. K. Madhavan Nambiar, UDC
Sri. K. S. Sabu,
Smt. P. Seetha Lekshmi Amma, LDC
Sri. G. Satheesh Kumar,

NURSING ASSISTANT

Sri. M. Rajasekharan Nair

CATERING ASSISTANT

Sri. Sajimon Joseph

Principals Annual Report (1992-'93)

1. Respected Sri Sukumaran, ladies and gentlemen, and my dear cadets-

2. On the occasion of the 31st Annual Day and prize giving function of the school, on behalf of my students, staff and on my own behalf, I extend to you all a very warm welcome. We feel highly honoured and privileged in having with us today Sri Sukumaran, Chairman Kerala State Film Development Corporation as our chief guest. I extend him a very hearty welcome.

3. Sri Sukumaran needs no introduction. Apart from holding the distinguished appointment as Chairman Kerala State Film Development Corporation, Sri Sukumaran is a renowned film actor and a noted film producer. Prior to joining the films, he worked as a lecturer for 3 years in the Scott Christian College, Nagercoil. He joined the film industry in 1973 and ever since he has acted in nearly 300 Malayalam Films. His very first "Nirmalyam" won the National Award for the Best Picture. He has produced two films of which 'Irakal' won wide acclaim and received several national and State awards.

4. I shall now proceed to give you a brief account of the activities and achievements of the past one year. While doing so, I shall also touch upon other appertaining matters which would be of interest to this august gathering.

New Admission and School Strength

5. In Feb this year, 1260 candidates appeared in the Entrance Examination for admission to Class VI and finally 94 were admitted. The category-wise intake are.

(a) General Category	— 53
(b) Defence ..	— 24
(c) SC	— 14
(d) ST	— 03
Total	94

6. The school strength as on date is 613 which includes 30 Day scholars.

CBSE Examination - 1991 - 92

7. The performance of the cadets in the AISSE (Std. X) and in the AISSCE (Std. XII) of CBSE has once again been gratifying:-

Class X (All India Secondary School Examination)

Number of students appeared	53
Number students passed	53
Distinction in aggregate	13
First Division	30
Second Division	06
Third Division	Nil

Subject-wise distinctions

English	28
Malayalam	26
Mathematics	21
Science	30

Class XII (All India Senior Secondary Certificate Examination)

Number of students appeared 53

Number of students passed 51

(Two cadets passed compartmentally)

Distinctions

Distinctions in aggregate	21
First Division	24
Second Division	08
Third Division	Nil
Subject-wise distinctions	
English	09
Mathematics	04
Physics	24
Chemistry	22
Biology	44

NDA And Competitive Examinations

8. The primary aim of the Sainik Schools is to prepare cadets academically and physically fit for induction into the officer Cadre of the Defence Services. Special coaching classes were conducted for the boys to prepare them for the UPSC written examination as well as for guiding them to face the Services Selection Board. Out of the 48 boys of 1991-92 13 had qualified in the written test. Finally in July 1992, 3 cadets joined the NDA and one cadet joined the Naval Academy in the (10+2) Technical Entry. Others

from this batch have placed themselves comfortably into various professional institutions.

9. A disquieting feature in this connection is that some cadets though have been brilliant by any standards, fail in the UPSC examination primarily to avoid taking up a career in the services. I do not know whether such decisions have the backing of their parents. Anyhow it is a matter of serious concern for all of us and the Sainik School Society is already seized of this problem.

Staff

10. To achieve the aims of the school, we constantly strive to improve the professional standards of our teachers and ensure that the teachers keep themselves abreast with the latest developments in the field of education. Four masters and the librarian attended an In-Service training course at Sujapur Tira (HP) conducted by the Sainik School Society on a tie up with the NCERT during June. Mr. M Premnadh of the Chemistry Department visited Japan from 08 Oct to 10 Nov under the South Asian Youth Friendship Programme.

Retirements

11. Sri C V Sankaranarayanan, Senior Master, Dr. C K C Nair, Sri S K K Nair and Sri P Mohammed Kunhi retired from service this year after serving the school for almost three decades. We take this opportunity to wish them once again a very happy retired life.

12. In order to strengthen various departments, the school inducted six new teachers during this year. Mr. M G Francis and Mrs. R Sonia joined the English

department. Mr. G Satheesh, Miss O K Supriya Rani and Mr. Roychen Mathews joined the Maths department, and Mr. K V Sreedharan joined the Physics department.

Work Experience

13. New subjects have been introduced for the Work Experience and classes were conducted as follows:-

Class VI - Home Science

Class VII & VIII - Wood Craft

Class IX - Book Binding

Class X - Electronics

Class XI & XII - Computers.

NCC Activities

14. 75 Cadets accompanied by S/o C K Kovoor and Hav Bahadur Singh attended the Combined Annual NCC Training Camp for the Sainik Schools held at Nagrota (J & K) from 07 to 16 Jan. Our cadets performed reasonably well in all the Camp Activities despite the extreme weather conditions prevailing in the Kashmir area during January. 32 cadets of the school accompanied by two associated NCC Officers underwent training in Parasailing from 26 to 30 Sep at the Trivandrum Airport. Three cadets accompanied by Hav L Stephen participated in the Sainik Schools Jungle Safari Trekking. These boys took part in trekking 140 Kms in four days from Munnar to Thekkady. Our contingent also took part in the Independence Day and NCC Day Celebrations and even put up a "Karate Display".

Sports & Games

15. South Zone Inter Sainik School Sports Meet was revived this year. This school participated in all the games and athletics

We won the first position in the Volleyball and in the Cultural Competitions and the Second position in the Basketball tournament. The School Hockey Team won the St. Thomas Hockey Cup and was also the winners in the District Schools' Hockey Championship held at Trivandrum. Cadets Biju. S and Sumod. K. C. have been selected for the District Sub-Junior Hockey Team.

16. The Inter-House Competitions in Football, Hockey, Basketball, Volleyball, Cricket and Cross-Country were held during the year. Regular and intensive training by qualified coaches was organised for Hockey, Volleyball, Basketball and Athletics. Inter-House Boxing Competition was held from 07 to 10 Oct. The Annual Athletics Meet was held from 02 to 06 Nov. Sri PKK Bava, Hon'ble Minister for PWD, Kerale, was the Chief Guest and gave away the medals and trophies. Handball, an exciting game for the youngsters has been introduced in the school from this year onwards. A qualified coach has been imparting training to the cadets.

Co-curricular Activities

17. The following co-curricular activities were conducted during this year.

- Essay Competition in English, Hindi & Malayalam
- Debates in English, Hindi and Malayalam
- Declamation Contest in English and Hindi
- Recitation Contest in English
- Extempore Speech in English and Malayalam
- Calligraphy Contest in English
- Quiz Competition
- Literary and Music Competitions

18. As a part of Onam Celebrations, Inter-Hous "Pookkalam" Floral Decoration Competition was held for the first time in the school.

19. As a regular feature, our cadets also participated in the local competitions like G. K., Quiz, Painting, Declamation and various other such competitions.

Children's Day Celebrations

20. All India Radio organised a Children's Cultural programme in the school auditorium on 09 Nov 92. Apart from this school, ten other schools participated. This programme was broadcast by AIR, Trivandrum on the Children's Day.

21. A Fancy Dress Competition was also held in the school on the Children's Day for the first time.

Club Activities

22. (a) Cycling Club

Cycling Club is very active. Sunday outings covering distances varying from 50-80 Kms in groups of 10-12 cadets, are a regular feature.

(b) Swimming Club

Swimming forms an important pre-requisite for all those who join the Armed Forces. We have arranged the facilities of Water Works Swimming Pool, Trivandrum on every Sunday, for a group of 75 cadets at a time.

(c) The Fine Arts and Music Club

is also very popular among the cadets

(d) Karate Training

Karate training is being conducted in a very systematic manner. About 150 cadets are undergoing Karate instructions. Our boys have given demonstrations at the Navy Day Celebrations at Cochin and also at the NCC Day Celebrations at Trivandrum.

School Band

23. The school band has been given a facelift. Almost all instruments had been repaired and a few instruments have been added. Plans are also there to form a 30 men band. A parttime instructor has been recruited to conduct the band classes on two days a week. A group of 22 cadets, are presently being trained for the School Band.

Motivational Tours and Excursions

24. 46 students of Class XII accompanied by two masters visited NDA and CME Pune, from 09 to 14 August. 164 cadets of Class VI accompanied by three masters visited Mitraniketan, Vellanad on 26 Sep. 131 Cadets of Class VII accompanied by four masters visited Kerala Ceramics, and three other factories at Quilon, on 17 Oct. 78 cadets of Class IX accompanied by two masters visited Cochin, and had a "A Day out At Sea" on board INS Jamuna on 18 Nov. 48 cadets accompanied by Capt R K Nair, Registrar visited Naval Academy, Naval Air Station INS Hansa and the Hydrographic School at Goa. Class X cadets accompanied by Lt Cdr SB Ray, Headmaster are expected to visit the OTA Madras and other Service Establishments during 12 to 16 Jan next year. A visit to the palm grove islands of

25. Apart from the class tours, Sainik School contingent consisting of 64 cadets and four instructors took part in the Navy Week 1992 Celebrations at Cochin. A group of 50 cadets attended the camp fire of the Sainik Schools Jungle Safari held at Thekkady on 10 Nov.

Guest Speakers

26. This year we introduced the system of inviting guest speakers for the Morning Assemblies. The following guests so far addressed the cadets:-

- (a) Brig. MJS Bains, AVSM DDG, NCC Kerala & Lakshadweep
- (b) Cdr M T Abraham (Retd.) Bursar, Lovedale Public School, Ooty
- (c) Commodore G Ramachandran, NOIC Lakshadweep and OC Naval Academy Project
- (d) Dr. Ayyappa Panicker, Educationist and Writer
- (e) Prof. Nabeesa Ummal, Educationist
- (f) Sri K Viswanathan, Director, Mitraniketan, Vellanad.

Visits

27. The following distinguished personalities visited the school:-

- (a) Sri K A Nambiar, Addl. Secretary, Ministry of Defence
- (b) Sri Jose Cyriac IAS, Honorary Secretary, Sainik Schools Society, Ministry of Defence, New Delhi.

Maintenance and Repair of School

Buildings

28. I must express my profound thanks to the Minister for PWD, Govt of Kerala and other officers of the PWD for

taking active interest in the maintenance of the school buildings for the first time. Extensive repair work has been carried out in the School Cadet's Mess, dormitories and the school auditorium. We have been promised that many other repair works would follow. The kitchen of the Cadet's Mess has been modernised. The school bakery was re-commissioned on 22 Sep after a span of 15 years of non-functioning.

Improvements in the school

29. A major financial achievement this year is the enhancement of the scholarship amount from 7500 to 11000 p. a. and also proportionate increase in catering allowance for the cadets. In case the present inflationary trends do not remain permanent, the quality and quantity of the food served to the boys, we are sure, will definitely improve. Other improvements made in the school are.

- (a) Fibre-foam mattresses have been added in selected dormitories as a part of ongoing change.
- (b) All the class-rooms have been fitted with tube lights.

Problem Areas

30. It is also part of my duty to bring out some of the problems faced by the school:-

- (a) School Security
The security of the school has of late been far from satisfactory. Tree felling, cattle grazing, attempt at encroachment and thefts have become very common. The security of the families as well as school property is now in the hands of God. The answer for removing this unhappy state lies in providing the school a boundary wall around the entire campus.

(b) The school is facing acute shortage of water during the summer season. Though the Govt has promised two tube-wells inside the campus, it has so far remained only on paper.

(c) Even after 30 years of existence, the Central Tower of the Academic Block is still awaiting completion.

31. The Chief Minister was kind enough to convene a meeting on our request to sort out the problems being faced by the school. We are hopeful that things would start moving soon.

32. I have given you a brief resume of the school activities during the year under review. Whatever we have achieved has been due to the hard work and the dedication of members of my staff. I have also received ample co-operation from the parents. I will be failing in my duty if I do not mention the names of two of them namely Smt. K. Rosakutty Teacher and Sri. K. Raghavan Master, both sitting MLAs. My profound thanks are also to the Hon'ble Chief Minister of Kerala Sri. K. Karunakaran, the Hon'ble Minister for Finance-Sri K Oomman Chandy, the Hon'ble Minister for Education Sri E T Mohammed Basheer and also to Hon'ble Minister for PWD- Sri P K K Bava, for evincing keen interest in the affairs of the school. My special gratitude to Brig. MJS Bains, DDG NCC, Mr. SC Kuckreja, Addl DIG, CRPF, Pallipuram, and

Dr. M L Kamalesh, Principal, LNCPE for being always ready to help us whenever we had approached them.

33. Before I conclude, I would like to highlight our efforts on an important factor-the human capital. The concept of integrated education which permeates the contents of instruction imparted by us, is a judicious blend of scholastic discipline, physical fitness and leadership training. The end product is intended to be a wholesome youth and well rounded personality, suave, sturdy, zestful and self-assured who is possessed of a national outlook. The surest way of bringing about this development is by urging the young to pursue quality and excellence. By providing a suitable environment and an organised tough routine, we aim at producing men of character and potential for leadership. I would like to emphasise that Sainik School Kazhakootam, since its inception has stayed on this chartered course with admirable distinction, and will continue to do so.

34. On the 31st Annual Day, I extend my felicitations to all prize winners. I also thank all the guests and parents present for today's function.

My salutations to all of you.

Thank You.

Dormitory Jottings

Though the year began on a bright note for the Ashokians, it soon became apparent that they were flattering themselves only to be deceived in the end; this despite the fact that the School Captain Robins Mathew, Vice Captains Raj Mohan and Mehul R Mahesh were all from the Ashoka fraternity. But as events turned out later, this was an elusive hat trick which was too good to have any lasting impact.

Ashoka Seniors

House Master : Mr. B. Subash

Attached Master : Mr. G. D. Tekale

House Captain 2369 Raj Mohan

Prefects 2417 Thomas Mathew

2374 Saril Kumar V P

In the cocurricular competition Naveen Varma, Mehul Mahesh and Robins Mathew carved out positions for themselves. They notched top ratings in the Essay Writing and Declamation contests. Raj Mohan, Robins Mathew and Ashok M. G. were the stalwarts in the Games field as the trophy for Hockey came to the bastions of the House, while Boxing, Cricket and Volley ball found the Ashokians only a shade wanting- despite Praveen K. L and Thomas Mathew being adjudged the 'Best Boxer' and 'Best Losers' in the competitions. Raj Mohan heaved the Shotput to a record distance in the Athletic Meet and Ashok M. G. ran the Cross Country race of his life, while K. R. Ajith was the champion athlete in the 'B' group; but all this was not good enough to lift the overall Athletic Trophy. The consolation however is that individual Ashokians reaped a rich harvest. Robins Mathew was adjudged the 'Best Cadet of the year' while Mehul R Mahesh notched the trophy for 'Exemplary Behaviour' and Raj Mohan, the Best Sportsman of the year; the school 'Blues' too found recipients in Saril Kumar and Thomas Mathew for Football and Hockey respectively.

Ashoka Juniors

House Master	N. G. Babu
Attached Master	Mr. G. Satheesh
House Captain	2385 Mehul R Mahesh
Prefects	2445 Sumit V Menon 2693 Rajish M R

The Nehru Seniors

House Master	Mr. K. Rajendran
Attached Masters	Mr. M. B Vitkar Mr. C. K. Kooror
House Captain	2340 Ajith Gopal
Prefects	2276 Limesh Jacob 2067 R. Swapana Raj

For the Ashoka Juniors it was a climb down from their euphoric state of the previous year. Akhilesh Menon, Manu B C, Abhilash, Biju, Gijo Kurikesu and Ajithkumar made an attempt to steal thunder in the co-curricular field but their attempts, while being commendable individually, could not merit conspicuous positions in the over all rankings.

Mohammed Kalam, Blessen C K, Abhilash R Rajeevanth, Manu B C and Justine expectedly did very well in the Games field and in the Boxing ring. They were even instrumental in notching the "P. T." trophy, apart from hauling a number of medals in the Athletic Meet. On the whole the monarchical might of the House sname sake was no where to be felt this year.

The Nehruvian ramparts were conspicuously lacking in the zeal normally associated with them; yet tangible successes there were; the trophy for having the best aggregate in the number of boys joining the NDA from a House was theirs and also the 'runners-up' position in the reckoning of the 'Academics Trophy.

Individually, however there were a few sparks—Rajesh R, Jayaraj and Biju V S acquitted themselves well in the 'Boxing Tournament, while Anvar splashed his colours on the canvas to win the first prize. Swapana Raj climbed to the topmost rung in the academics ratings.

Again the School Hockey team had more than her share of Nehruvians; Joju P A, Pramod, Rajeev R and Binil played a major role in the school bagging the South Zone Sainik School Championships.

Nehru Juniors

House Master :	Mr. S. B. Sasi Kumar
Attached Masters :	Mrs A Saraswathi Amma Mr. L. Suresh Kumar
House Captain	2412 Laljith S 2450 Salil V 2543 Anoop Krishnan

Unlike the Seniors the Juniors showed tremendous promise in the manner in which they went about their business, vis-a-vis, the various competitions. Abhilash A M Mithun Sasi and Naveen P N launched the House with impressionable successes in the Recitation contests while R. K Vivek's attempt turned out to be the best English Essay in the respective contest.

In the Games arena it was roses all the way for the House; apart from bagging the Championships in Football, Cricket and Hockey, and consequently the 'Games' trophy, the team Championships in Athletics and the Cross Country Run, also found themselves among the spoils of the House. Agosh P and Shamnad S are the athletes to be watched for, while Sabin Jose was the pugilist instrumental in the House lifting the Boxing Trophy. Thus it was no surprise when the "Cleanest House" Trophy preceded the 'Cock House Trophy' on the Annual Day—the Cock certainly crowing loud and clear in this Junior House this year.

Prasad Seniors

House Master	:	Mr. M. K. Poonacha
Attached Masters		Dr. C. K. C. Nair
		Mr. P. M. Girish
House Captain	2383	Sunil Kumar P
Prefects	2387	Anil Kurpar J
	2264	Rojan Abraham

Prasad Juniors

House Master	:	Mr. P. K. R. Panicker
Attached Masters		Mr. T. P. Ramachandran
		Mr. S. V. Sarma
		Mrs. R. Sonia
House Captain	:	2372 Shaiju T Joseph
Prefects		2470 Bobby Krishnan
		2583 Rajeev R Nair

It was another year when the green banners of the Prasadian fortress was seen fluttering far and high over the school campus; and at the end of the year if the Cock House Trophy found its niche in the ramparts of the House, it was just another foreseen climax.

The year began on a pleasing note as the efforts of Shyam V Srivatsa, Sunil Kumar Jojomon, Harikrishnan and Saju brought the House the cocurricular trophy, as in the debates and essay writing competitions they had no equals. Even in the light music competition, Jaina M K and Martin Thomas expressed best the inexpressible in the music competition while Rajesh Das did the House proud with his painting brush.

Again with cadets like M Mahesh and Jimmy John (2nd and 3rd in AISSC Exams) and Jojomon (3rd AISS Exams) the over all academic performance was the best among the Senior Houses.

In the Games field too, the House had reason to be satisfied they tucked away under their belts the trophies for Football, Volleyball and Cricket and in the process, saw Binoy D. S. getting his 'School Colours' for Volleyball. The Inter House Drill competition too, went the Prasadian way. What eluded the firm hands of the Prasadians were the shining trophies for the Cross Country Run, the Athletics and Boxing Championships, but then these losses were tantalizingly close.

It has not been a rewarding year despite the standards set for them by their seniors. There were a few sparks, when Ranjith P D out classed others to win the South Zone Painting competition and Prajith Varma moderated his voice for the recitation competition. In the Games field, apart from R Amith's scintillating performance

in the Cross Country Run and the bagging of the trophy for "Drill" there was nothing much to munch on, save the lessons to be put to use next year.

In the overall reckoning for the "Cock House Trophy", the House finished runners-up to the Prasad Seniors; but this does not tell the whole story of the records of some sort that they had achieved. In winning the Cross Country Run this year, the House accomplished a 'hat trick' of successes, while the Boxing Trophy the Games Trophy and the "PT Trophy found their niches for the second consecutive year in the House. Thus Joe Jacob and Rose Chandran of the House were honoured with the captaincy of the school Basketball and Hockey teams after their performances in the Inter House Competitions. The 'Trophy' for the cleanest House too came the Shivajian way; since cleanliness is next to godliness, it would be godliness that they would be in search of, in the next year.

Shivaji Seniors

House Master	:	Mr. Rajan Varghese
Attached Masters		Mr. Prem C Nair
		Mr. T. G. S. Panicker
House Captain	2364	Rajesh Kumar C. K.
Prefects	2325	Rose Chandran D
	2228	Shibu Kumar P. G.

Shivaji Juniors

House Master	:	Mr. G. Soman Pillai
Attached Master		Mr. M. Premnadh
		Mrs. R. Sandhya
House Captain	2411	Joe Jacob
Prefects	2448	Rahul Nath R
	2611	Cijal Lawrence.

That the Shivaji fraternity was not lacking in talent in the cocurricular competitions was shown by the Juniors. While the Seniors reaped rich harvests in the sporting arena, the juniors amassed trophies in the debating, extempore speech and in the essay writing competitions. Overall, it was due to the efforts of Harshan, Gopakumar Vinu Anurag and Anish Mathew that the trophy for cocurricular activities for the Junior Houses came back to the House. From this launching it was a matter of time before the principal architects Vikas Nair, P. Ashok, R. Anoop, Sajith Raja, Justin Joy, Sabin Chandy, Dev Raj and Harshan took over to bring home the trophy for academics. Even in the fine-arts side, the House had its representative, P Steejith who won the first prize in the South Zone Sainik School Cultural Competitions.

Vallathol House

(Sub junior House)

House Master Mr. K. K. Viswanathan

Attached Masters Mrs. B. Radhika

Mr. M. G. Francis

Matron Mrs. Nalina Kumari

House Captain 2375 Lal Prakash

Prefects 2473 Suresh Kumar

2798 R. Anoop

Veluthampi House

(Sub junior House)

House Master Mrs. Mary George

Attached Masters Mr. M. G. Thomas

Miss. O. K. Supriya Rani

House Captain 2368 Tenny Sebastian

Prefects 2461 Rajeev R

2529 Nirmal K. R

The Sub junior House created a record of some sorts by bagging all the trophies instituted for their competitions. Their performances were outstanding particularly in Games and in Athletics where Badushah, Bobby Ipe, Bijilal and Aswin showed their mettle in the various track and field events.

In the cocurricular contests Arun M Jairaj and Kevin Nelson recited their poems and won accolades. This was followed by the House bagging the trophy for Academics and later the trophy for the 'Cleanest Sub junior House'. The performances of Naga Subramonium, Amol Antony Jose, Siby K Joseph and Shyam Mohan in the academics field are indeed praiseworthy. Other names that showed promise for a conspicuous 'Sainik' career in the school in the years to come are T.P. Javed Ahamed, Varghese Joy, Praveen, Harikumar, Aswin S, Nizam Ali, Muralidas Menon, Arun Nair and G. Lukachan. They certainly stood apart in the ceremony of initiation in this first year of theirs and that augurs well for the future.

The novitiates of this subjunior House took a shade longer in settling down and as a result were not in their elements during the greater part of the year. There were some exceptions, as when Thomas Vincent, Kiran C, Harish Chandra, Nitty S Mathew and Rojy Varghese took their academics very seriously and walked away with excellent performances, but the 'fortyniners' as that was their strength—would most certainly be striking gold in the years to come as, late beginners are lasting achievers.

English Literary Section

A Distant Places and near Journeys

(a) Atlantis The Lost City	Shyam V. S.
(b) My first Vacation	Sanil J. G.
(c) The Essel World	Sandeep Kumar
(d) Picnic to Veli	Thomas Vincent
(e) Navy Day Celebrations	Sajit Raja
(f) Visit to Cochin	Naveen N Varma
(g) A Visit to Mitraniketan	Harish Chandra

B Cross Word Puzzle

PCN

C Biography

(a) Stephen Hawking - A living legend	Devatha P Nair
(b) Superman	Pratheek G Thomas

D Generalia

(a) At my Own Funeral	Justin Joy
(b) Population—the Vampire that Haunts India	Akhilesh Menon
(c) Need for Unity	Arun Kumar M. K.
(d) Learning and Humility	Mrs. R. Sonia

E Saying it in Verse

(a) What has happened, has happened	Prashant and Naga Subramoniam
(b) Butterfly	Rahul
(c) Beauty	Jairam R
(d) The Lovers Death	P. M. Girish
(e) The Master	PCN

F Advertisements and Acknowledgements.

Atlantis-The Lost City

Shyam V Srivatsa

Roll No. 2376

Age 17 yrs

Every one would have heard about the lost city of Atlantis. Legends tell us that it was a city that disappeared after a series of natural disasters like earthquakes and finally totally swallowed up by the sea.

There are very interesting theories to prove that such a place did exist which today is a part of "Pathalam". Both Judaism and Hinduism talk about a place that was eventually swallowed up by a great deluge. The Bible tells us about the Prophet Noah, who at the behest of God, constructed an ark to escape the great flood, an ark which was to house just a pair of all the different animals. The Puranas in India mention how the vedas or the book of knowledge was saved by a ship by Manu.

Other than the Semitics and the Indians, the Mayans of South America too tell us that they are the descendents of a people who were the only survivors of a great deluge that destroyed their civilisation.

Different psychics have had different things to say about Atlantis.

A famous American psychic said that Atlantis was scientifically more advanced than our civilization is today. He also said that Atlantis followed a kind of slavery using hypnosis; (like Haiti-

where voodoo is practised.) He also says they used crystals harnessing solar energy to run their civilization. Back near home there is a famed lost city of Poompuhar mentioned in Sangam literature which existed on the coast of present day Tamil Nadu. According to Swami Vivekananda the builder of modern India, this Poompuhar is none other than Atlantis. It also says that vedic mantric science is inherited from their civilization. There have been many hypotheses by modern historians as to the location of Atlantis. Crete has been one of their suggestions. But Crete was never buried by the sea.

It is interesting to note that the puranas predict another great deluge which would drown masses of land and destroy almost every thing - something not dissimilar to what we fear today - the Green House Effect.

It may be said that the ancient Indians and Mayans were myth believers and that Atlantis is nothing but a legend.

But who can explain the science behind the vedic mantras, the fact that rain inevitably falls whenever certain poojas are performed. The fact that an accurate description of the effects of a nuclear bomb and its fallout and what to do in such a case, is described accurately in the Mahabharata.

That there exists formulae for advanced glasses for specific uses were some of the facts which have been proved in the Birla Institute of Technology

Erich Von Daniken attributes all these to his gods - the 'men' from outer space. It is much easier to think of an Atlantis more advanced than what we are today.

It can only be hoped that enough remains of this civilization - the 'cradle of mankind' for it to be discovered and for us to learn from it.

Till then we shall go on speculating, as there is even a theory that it was a depraved city and so God had destroyed it, like Gomorra and Sodom.

QUAINT QUIBBLES

- a) Keralites eat all fish they can and what they can't they can
- b) An archaeologist is one whose career lies in ruins
- c) The statue has a hand that is 11 inches long. If it was an inch longer the hand would be a foot
- d) An ambassador is one who lies abroad for the good of his country.
- e) My undertaker is my best friend as he would be the last to let me down.

My First Vacation

Sunil Jose Gregory

Roll No. 2731

Age 12 yrs

Get up, get up..... the House Captain shouted. But this had no impact because all of us had been up and ready.

At last the long awaited holidays came. We had been thinking about it from the very first day of the term. Infact every-time we touched the diary, I used to take a special look at this date.

On the last day of the term we had a special film show. I was sorry to leave my friends for a short time but my eagerness to get home over looked this sorrow. This film was over by 10.0' clock and we were in bed by 10.30. But I could not sleep. We were to get up at 3.0' clock. The whole house was ready by that time. We were to have our breakfast early and lunch served to us in packets. We couldn't eat anything. We did not mind it. We had been given pocket money for expenditure during the journey. Buses arranged to take us to the railway station, were parked in front of the mess hall. We rushed to them but only the lucky ones got the comfortable seats.

The early morning cool breeze made us sleepy in the bus. It was fun to watch people dozing. We reached Thiruvananthapuram Central Railway Station by 5.30 AM. Another adventure awaited us there. We had to secure seats in the train. People had started crowding the railway station already.

We planned to make merry in the train but alas, the idea was foiled as all of us could not get seats in the same compartment.

The much awaited train journey began. We were all beaming with joy. We exchanged jokes as recollection of the last term filled our minds. Not long after we thought of our lunch packets. We finished it before we started spending our pocket money. We began to spend lavishly buying anything the vendor brought.

From Varkala onwards we started bidding farewell to our friends who got down at their home stations. I reached Wadakkenchery at 12.45 where my parents were waiting for me. My brother was waiting for my company at home to start learning cycling.

Later I found out that cycling was not easy to learn. I was making head-long dives rather than cycling and I wondered whether the world famous divers had to learn cycling before diving. By the time I mastered the art, I had plenty of marks on my legs and hands.

The holidays were hectic with lots of activities. My parents would probably have heaved a sigh of relief when the vacations came to an end.

A Trip to Essel World

Sundeep Kumar

Roll No. 2833

Age 12 yrs

Essel World is in Bombay. It is like a Disneyland. It is in an island. We have to go by boat. We have two places from which we can go by boat. If we go there we children don't feel like coming back. There are many items to play with such as zipper Dipper, Bumping car, Rock and Roll Music Train, caterpillar, rainbow, aquatic dive etc. While we play we don't feel like eating anything. I have experienced this feeling twice.

Bumping car is a car in which we can sit and drive and if we clash with another car nothing would happen. But we must try not to do so. Rock and Roll is a round drum in which we sit and the drum would be attached to a long pole and the pole to a machine. When the machine starts the pole starts rotating and the drum starts rolling. There are many other

things like that. Then there is a mirror maze. As we enter we find many mirrors and we have to find the way to come out. Once I thought that it was the way and I hit against a mirror. Then I went another way. We get confused. Then there is hedge maze. There is an entrance and instead of mirrors, we find a special type of plant. Its leaf would be like a stick. It would be crowded. Here also we have to find our way out and would be a little confused. Then there is the 'Haunted Hotel' In this a model of a skeleton would be kept inside a room like structure covered with glass in front. When we walk, suddenly a light would burn inside the structure and when we look we would see a ghost moving. Some boys would be frightened to see it. Then there are many other things. We don't feel like coming back home. It is a very entertaining place.

A Question of Punctuation

A class of boys and girls were asked to punctuate the following sentence—
"man without his woman is an animal".

The boys in the class did it as follows—"Man without, his woman is an animal".
The girls in the class did it as follows—"Man without his woman, is an animal".

A Picnic to Veli

Thomas Vincent

Roll No. 2983

Age 10 yrs

We went to Veli on a picnic organised by our school on 11th July 1992. We left the school by 8.15 a.m. and reached Aakulam Lake side at Veli by 9.15 a.m. We had an enjoyable time looking at the beautiful sights at the boat house lake.

Then we went for a trip by boat in the Aakulam lake. After the trip we had our lunch which was brought from the school. After lunch we went to the

seashore and played games, and later we had a small entertainment programme. Some of us cracked jokes and sang songs.

After the programme, we had our tea. We went back to the School by 5 p.m. I would like to thank the Principal for giving us an opportunity to go to the Aakulam lake side.

Journeys-Think It Over

1. A voyage to a destination, wherever it may be, is also a voyage inside oneself; even as a cyclone carries along with it the centre in which it must ultimately come to rest.

Laurens Van Der Post.

2. No one has yet fathomed just what constitutes happiness. It is never the present always the future. A trip is a journey in to the future, a hunting after happiness.

Dr. Wilhelm Stekbel.

A Trip to Kochi Naval Base for the Navy Week Celebrations

Sajit Raja

Roll No. 2531

Age 15 yrs

It was on a fine morning on the first of December that we bid good-bye to the school for a week. We had a fairly good time in the train on our journey, and we reached the Base (INS VENDURUTHY). Once inside the base we had another two more kilometres to our block. We stayed at the Sea Man Ship School Block (SMSSB).

The SMSSB is a five storeyed building and we had a tough time climbing the stairs at least five times a day, because we were accommodated on the fifth floor.

On reaching the SMSSB we had a nice nap and afterwards lunch. After lunch we went to the command stadium where we practised for our various programmes. The command stadium is a very large stadium with a gallery to accommodate about 1500 people at a time. The Base was open to the public during the Navy Day celebrations. Opposite to the command stadium there was a swimming pool in which there was a diving display. Some of us watched this. About fifty divers both men and women from an appreciable height showed their talents in diving. After this we freshened up and were on our way to the carnival ground. The carnival ground is a raised platform which is about double the size of our parade ground. This ground is used only during the Navy Week Celebrations and otherwise it remains empty. In

the carnival ground there were, I should say, all sorts of gambling games. There were also some useful things like exhibitions of each and every department of the Navy. There were also wet canteens and food stalls, from which the smell itself would make you lick your lips. Moreover, they were very cheap too. The food at the SMSSB was also excellent.

After the carnival some of us went for a film in the Base itself. The auditorium cum theatre of the Base "SAGARIKA" is a very admirable one. When we went there the film festival was going on and as its of the Base the tickets were also very cheap. The next day also everything went on as usual that is on second. On the 3rd we got out of bed early and after our daily ablutions we had an early breakfast. After breakfast we had our practice in the command stadium, as usual hot a bit early than on the other days. After the practice we were allowed to go to Ernakulam city. Most of us watched the latest films there. On 4th December the Navy Day, we were free during the day because we had to put up our final programme on that day. The Governor had arrived at about 1800 hours and after this there was the National Anthem. Then the programmes started, the first set of programmes included KARATE and KOLLUKALLI

from our school, gymnastics by the Naval Aviation School and formation by the Naval Public School (Senior Division) all at the same time. The next programme was a mass P. T display by the Naval Public School (Junior Division). After this there was a motorcycle riding display in which there was a man on a motorcycle in the front who was the leader and followed by 3 motorcyclists, each in a row; there were 3 such rows and behind all of them was one motorcyclist, all together making 14 motorcyclists. They showed a number of feats on the motorcycle, and best of all, the leader opened the throttle of his motorcycle to the maximum and broke through a wall which was not actually

plastered but kept overlapped in the shape of a wall.

After this it was the turn of the Band, which by its music won the hearts of everyone. Then there was sunset at about 1830 hours when the flag was lowered. After this there was a torch-light display by the Naval Signal School. And lastly the most interesting part of the programme, fireworks, which was an excellent show. All this time the public was crowding in hundreds outside the stadium, but none of them were let in.

And on the next day morning we left for home, richer by every bit of experience we had.

Education

Education is a matter of holding a balance between discipline and laxity, between over-solicitude and neglect, between spartanism and indulgence, between attachment and independence: that is true in one's self development and true in the selections of parent and teacher, too. There is no single prescribed path for creating this equilibrium; and the right measure for one moment will be the wrong measure for the next.

Lewis Mumford
'Green Memories'

A Trip to Cochin

Naveen N Varma
Roll No. 2676
Age 14 yrs

75 cadets of class IX boarded the school bus at 1:30 p. m. on 18th November for the 5 hour trip to the Cochin Naval Base. We spent the journey by singing songs as well as by listening as a recorder too was taken along. In between we had a brief halt for tea. We reached the naval base at 7 p. m. We were accommodated at the seaman ship school block. From the floor on which we received sleeping quarters we could see far around. The peace of the base was constantly shattered by the roar of jet engines landing and taking off from the naval airfield, which was a stones throw away. The next day as dawn broke over the eastern sky we got ready and moved to the south Jetty of the base which is christened INS VENDURUTHY. We boarded INS JAMUNA and set sail at 9:30 a. m. INS JAMUNA is a research vessel of the Indian Navy. At the outset all were looking forward to life on board a ship. Later on between fits of seasickness the same people cursed the very life they praised. But the able doctors on board took care of this lot. Captain B K Rao gave us a complete

report on the ship. We were able to see — some rare aquatic creatures. We were also lucky enough to witness the firing of the ships main battle gun. We were taken around the ship on a tour of the various decks. The day cabins of the sailors were well furnished and air conditioned. The sailors were very friendly and told us of the various voyages they had undertaken. The ship docked at 1:30 p. m. We were served a superb lunch on board. Later we visited a nearby ship INS VARMA. After disembarking we had tea at the base and started for school. We were curious to see the other training schools like Naval Air Technical School, Anti-Submarine Warfare School and so on but we could not as we hadn't got prior permission. The rest of the trip was uneventful and we reached back at 10:30 p. m on the 19th.

The trip was very informative and gave us a first hand experience of an average sailors' life on the high seas.

OF JOKES

My way of joking is to tell the truth. It's the funniest joke in the world.
G. B. Shaw

A Picnic to Mitraniketan

Harish Chandra
Roll No. 3017
Age 10 yrs

One Saturday our sixth standard batch went for a picnic to Mitraniketan. Some teachers also came for the picnic. We went there by a bus. We started our journey to Mitraniketan at eight o'clock. Some boys vomitted in the bus. So the bus stopped for some time. We all washed our hands and the bus was cleaned. Then we continued our journey. We reached Mitraniketan at ten o'clock. After reaching the place we had tea.

Mitraniketan is a very beautiful place. It is in a place called Vellanad. There are many plants and trees. The land is green every where. There are many buildings also. We visited a library there. We felt very cool when we entered the room. Though the room was very cool there was also enough light. After visiting the library we went to another place. There we saw how the earthen pots were being made. We also saw how ropes are made. It was very interesting to see

and understand all these things. We then saw the class rooms there. There were no walls around the class rooms, instead of walls it was covered with roots. There were enough benches and desks for sitting. It is not very comfortable in those class rooms. But there are enough facilities.

The people are kind and helpful to each other. This place receives plenty of rain. The climate is good here. That is why more and more trees grow here. We had our lunch there at one o'clock. After lunch we went to an auditorium there. We sat there for some time. We had also a conversation there with the director. Then we started back for our school. We sang some songs in the bus. We reached Kazhakootam at 6 O'clock. It was an interesting and a fine picnic.

0 0 0

ON MEOTIONS

Pure are all emotions that gather you together and lift you up; impure is that emotion which seizes only one side of your being and so distorts you. Everything that you can think in the face of your childhood, is right. Everything that makes more of you than you have heretofore in your best hours been, is right. Every enhancement is good if it is in your whole blood, if it is not intoxication, not turbidity, but joy, which one can see clear to the bottom.

Rainer Maria Rilke
'Letters to a Young Poet'

Stephen Hawking- A Living Legend

Devatha Nair

Roll No. 2393

Age 17 yrs

He is almost totally paralyzed, speechless and wheel-chair bound, able to move only his facial muscles and two fingers on his left hand. He cannot dress or feed himself, and he needs round the clock nursing care. He can communicate only through a voice synthesizer, which he operates laboriously by taping out words on the computer attached to his chair. Yet, at the age of 50, despite these crushing adversities, Stephen Hawking has become perhaps the greatest physicists of our time.

It is Stephen Hawking who calculated that the Big Bang which gave birth to the universe, must have created tiny black holes each about the size of a proton but with the mass of a mountain. Then, he upset the belief that nothing, not even light can escape from a black hole. He used the quantum theory to demonstrate that these miniholes emit radiations, which are now called Hawking Radiation.

Hawking's choice of career was most fortunate for science. Rejecting his physician fathers demand to study medicine, he chose to concentrate on maths and theoretical physics, first at oxford and later at Cambridge.

But at the age of 21 he developed first signs of ALS or Amyotrophic Lateral Sclerosis, a disorder that would eventually render him paralyzed and incapable of most work. The only tool he could use was his mind and that he used with consummate skill. While still a graduate student, Hawking became fascinated by black holes, the bizarre objects created during the death throes of large stars. Using Einsteins relativity equations, he developed new techniques to prove mathematically that at the heart of black holes were singularities infinitely dense dimensionless points with irresistible gravity. He went on to demonstrate that the entire universe could have sprung from a singularity and has noted in his Ph.D thesis "that there is a singularity in our past.

Hawking can also be wrong. In 1985, he proclaimed that when and if the universe stopped expanding and began to contract, time would reverse and everything that had ever happened would be rerun in reverse. Eighteen months later, he sheepishly admitted his mistake.

His handicap is simply not important to him. His succinct synthesized-voice comments which are often laced with humour. He enjoys socializing with his students and colleagues, attends concerts and sometimes takes to the

dance floor at discos, wheeling his chair in circles. But he can be stubborn, abrasive and quick to anger, terminating a conversation by spinning around and rolling off; sometimes running one of his wheels over the toes of an offender. Without his wife Jane, Hawking has always emphasized, his career might have never soared. She married him shortly after he was diagnosed with ALS, fully aware of its dreadful, progressive nature. They had three children. Hawking however, ended their 25 year-old marriage in 1990 and moved in with one of his nurses.

At present Stephen Hawking holds Newton's old chair at Cambridge Univer-

sity in England and continues his search for the holy grail of physics-a unified theory of the universe. His 1988 book 'A brief History of time' sold 1.7 million copies around the world.

But it is his triumph over a terrible affliction, his courage, his humour and his admirable lack of self pity that has become synonymous with his name. As Hawking's computer voice declared during the final scene in a BBC T. V. Show "I've a beautiful family, I'm successful in my work and I've written a best seller. One really can't ask for more". That for you is Stephen Hawking.

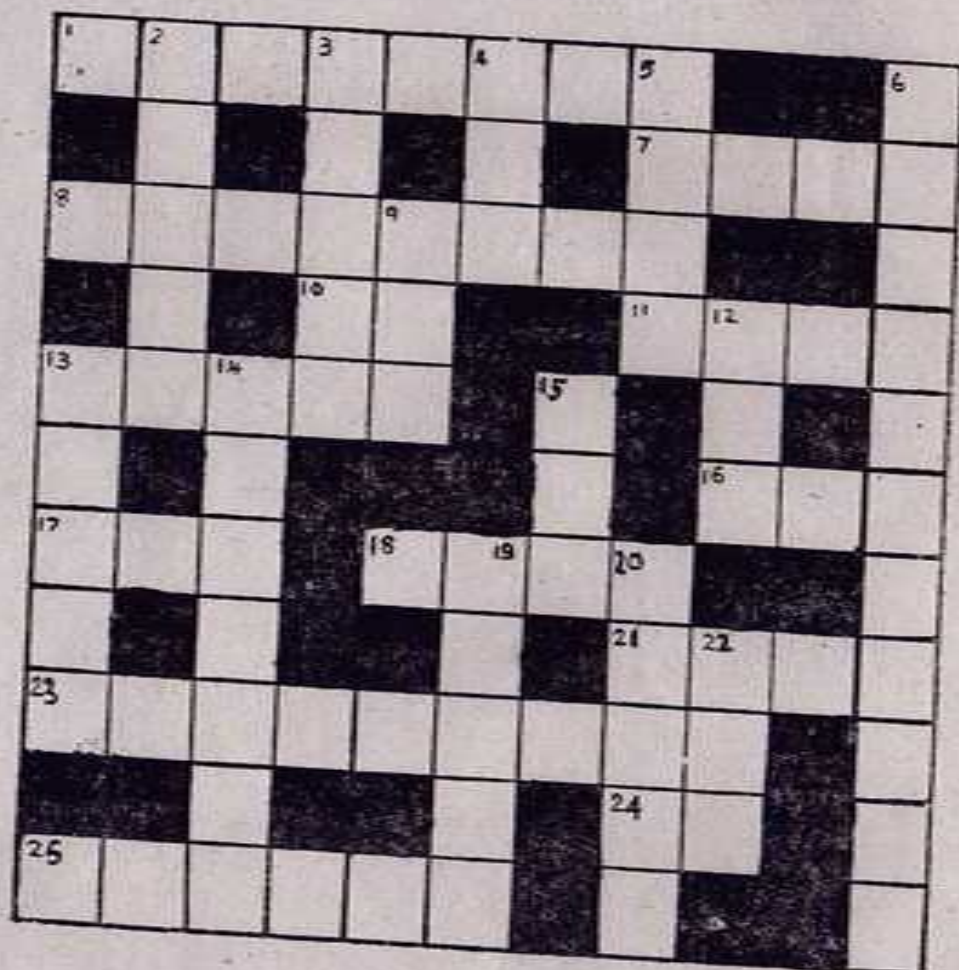
□

ON EDUCATION

One chief aim of any true system of education must be to impart to the individual the courage to play the game against any and all odds, the hardness to face the most despicable truth about himself and not let it daunt him permanently; it must armour him with an ultimate carelessness.

Don Marquis.

CROSSWORD PUZZLE - 8

Clues Across

1. Trip on the stick of this great comical hero (8)
7. Imitates him like these monkeys (4)
8. Descriptive of shooting into fame (8)
10. The Afghans are not wise as far as their direction is concerned (2)
11. Bathroom singers have this to enrich their voice (4)
13. Kerala has this to say! (5)
16. Nought is the score! (3)
17. All students service has this animal about it (3)
18. Adam's son was partly capable (4)
21. You must have the lady to succeed (4)
23. Ed attends an institution for this purpose (9)
24. An Italian river? (2)
25. Only this can produce a reaction (6)

Clues Down

2. Totalling up to be an expert (5)
3. Exhausted all the resources! (5)
4. All India Radio has this about it (3)
5. Confront a situation with this part of your body! (4)
6. The Bard of Avon has left it to your choice (2-3-4-2)
7. All Tennis champions play this card and win (3)
9. It's money that you have to give back- (3)
12. You do this to fish when you can't eat anymore (3)
13. A card is called so when you talk bluntly (5)
14. Donkeys again and again out to kill you (7)
15. Indians live long, but the irony is that they are all sick (3)
19. Hit the ball continuously with the stick of office (5)
23. Ella is planning to run away with her lover! (5)
22. 'Under no orders', says the world body (3)

Random Notes

The inventors of the game of Cricket did not ever envisage that ladies would take to it one day; if they did, they would not have chosen the terms the game is replete with today. 'Fine leg' 'cut through the slips' and a 'delivery outside the off stump' may sound harmless when a batsman is at the crease; however, when a batswoman is at her innings the same terms sound a bit out of the ordinary. Ladies, might yet barge in saying that even men are not always spared—at least not by commentators, whose wielding of chaste English is not

always above board. What else would you make out of the following? "Kapil Dev has relieved himself (from bowling) at the Pavilion end!"

(The bracketed expression is the writer's)

Talking of Cricket of course brings us to another incident connected with the game and the language. Recently an anxious husband had admitted his wife to a hospital, when she had complained of labour pains. Four hours later, the husband rang up the hospital, where an

avowed cricket fan was listening to the running commentary of a cricket test match.

"Whats up?" quipped the anxious husband "Three are out, the last two were ducks", came the quick answer.

About Language and Literature

The most overworked word in English is the word 'set', which has 58 noun uses, 126 verbal uses and 10 as a participial adjective.

The English Language contains about 490,000 words plus another 300,000 technical terms, the most in any language. The most translated poem is believed to be "If" by Joseph Rudyard Kipling (1865-1936), first published in 1910. It was put into 27 languages.

The first English Dictionary appeared in 1552. It was called the Abcedarium and contained 26,000 words. It was compiled by a man called Richard Huloet.

And About Economics Two Satirical Laws

Parkinson's Law: That work expands to fill the time available to do it. Or, that the amount of work done varies inversely to the number of people employed.

Peter Principle: That in any organisation every employee rises to his level of incompetence. All valuable work is therefore done by people who have not reached that level.

Do you know?

Who wrote

Answers to Do you know? (1) Jane Taylor, (2) William Egle, (3) Oliver Goldsmith, (4) Roll Nos- 55 and 45, (5) Daughter age 13, (6) Square 8 and 5

All of this is cricket in every sense of the word. And now to the class room. A student recently concluded his essay on 'Akbar's Greatness', with the following gem of a statement, "In shorts Akbar was irresistible".

1. "Merry Christmas and a Happy New Year."
2. "Twinkle Twinkle Little Star
How I Wonder What You Are".
3. Who was called "Idiot-The Inspired"

Roll Numbers

My son returned from the school, after admission, with one of his classmates. I told them to add their roll numbers. My son gave the answer as 10 and after sometime his friend said "2475". I was surprised and asked them what they did. The former said he had subtracted, while the latter said he multiplied. What were their roll numbers?

Daughter's Age

I asked Mrs. Nirmala "What is your daughter's age"? She replied, "The digits in her age are the reverse of the digits in my age, but after five years she will be half of my age". Can you find out her daughter's age (in whole numbers)?

Square

Find out two different digits (other than zero) such that the difference between the sum of their squares and their product is a square.

"Superman"

Pratheek G Thomas

Roll No. 2870

Age 12 yrs

You are all very familiar with the famous star - Superman. This famous steel man of the universe is not now with us to entertain us with his adventures. He said good bye to this world in November 1992. His death which was announced, was a terrible shock for the whole world. His fans were seen crying inconsolably. Indeed it was a terrible blow!

The death of Superman was due to the unexpected death of his creators. Jerry Seigel the artist died first in 1990 and Joe Hooster left us in 1991 leaving the comic star Superman an orphan.

In his comics Superman became famous by showing his strength and courage to overcome evil forces like Gladiator Mongul and Braiac. He also fought evil forces on earth. The history of Superman is like this:- Superman was rocketed from an exploding planet called KRYPTON. His father and mother who were scientists put him in a miniature

man rocket and sent him to 'Earth'. He was taken up by Mr and Mrs Jonathan Kent. When young Superman had a super-dog named 'KRYPTO' as his companion. As a man he took up the name Clark Kent and worked with the famous news centre reporter - THE DAILY BUGLE.

Superman Comics have been made into many forms like movies, cartoons, videogames and so on. So now even slogans on Superman are seen. These slogans consist of, I love you Superman 'we miss you Superman' etc. But even then it feels very difficult to forget this wonderful comic star-Superman. As the story goes, Superman died in his fight with an exiled criminal from an unknown planet named "DOOMS-DAY". But in this fight the criminal too died. Superman sacrificed his life to save us. I can say many of the people await his return. Let's hope Superman or someone instead of him comes to the rescue of this terrorist filled earth.

"General" or "Major"

A company of soldiers were addressed by a General first and later he was followed by a Major.

The Major: "The General has just spoken to you and given you the general points. I am going to give you the major points."

At My Own Funeral

Justin Joy
Roll No. 2638
Age 14 yrs

Whether it was the insistent hooting of the much-too alert drivers never-tired horn or whether it was the consistent shaking of the duty conscious conductor which woke me up from the very depths of my slumber, I cannot tell. I declaimed and discovered indignantly (in my mind, of course) the damned duty-consciousness of the bus driver and the conductor who would not even let a decent man catch forty winks in ease.

I was on a rickety old thing, that was pretty much on its last legs, a painted rectangular box with wheels which the Government had the audacity to call a 'bus'. I was on my way on the same 'bus' from Bangalore to Amritsar. My life long desire to visit the Golden Temple was the purpose behind this journey. There wasn't any look of seriousness in anyone's manner. All were in a boisterous, jovial mood enjoying the pleasant trip.

As we started our journey, many feelings started haunting my mind. Fears gripped my mind. Feelings which urged me to get out of the bus and various other feelings which passed away after troubling me along the way.

This highway had the reputation of being frequented by terrorists and they would attack at any place along the way. 'Get out of the bus, otherwise death may not wait long' - were the fears I felt. I knew

and I tried to console myself that these were some mysterious fears which lacked foundations. But I couldn't smother my instincts.

At last, fed up of these tortures, I made myself get out of the bus about 30 Kms away from my destination. I got down not at all feeling well. I stayed in a guest house nearby and thought of reaching my destination, the very next day. I was astonished by the news I received the very next day. The bus in which I was travelling got blasted by a time bomb explosion. My joy knew no bounds. I had now a grateful attitude towards those fears which I had cursed that day. They were premonitions.

I jumped up to note the incident in my diary, but found my pen which had a silver cap, missing. When I recollected the history of my pen, I remembered that I had given my pen to another gentleman in the bus.

Afterwards I headed for my destination and later I left for my house intently waiting to shout out my lucky experience. But when I reached home, I was provoked to rub my eyes again and again on seeing my father brother and my two uncles carrying a coffin to be buried and my other relatives weeping bitterly, following them. I at once noticed my pen which had a silver cap mostly broken, in my mother's hands. I then guessed the reason for their misunderstanding. They

might have mistaken the pen which they had recovered from the other gentleman to whom I had given my pen. The bomb might have blasted the face of everyone making it impossible to identify them. I at once shouted out "Wait I am not dead".

What a silly thing to say? One expects others to be dignified during the burial of a dead body and many of the

honourable citizens who had come to attend this rather sad obsequial function had, I am sure, more than a moments doubt of my sanity and many would have jumped to bar me, had not my mother with a muffled cry and with disbelief writ over her face turned to me and uttered the magic words "Justin, you are alive". I conclude this narrative with the addition of a simple fact that now I have a pathological dislike for buses;

On Defenses.....

We build up our defenses slowly, brick by brick, cementing them with our fear and anguish; and then, when they are no longer needed, we cannot bear to tear them down. We have leaned on them too long. Our lives have been shaped to fit them, psychic muscles have stiffened against them, emotion's have learned to flow under them, our vocabulary has entwined itself around them until they are almost hidden from us.

Lillian Smith,
The Journey

Need For Unity

M K Arjun Kumar

Roll No 2764

Age 13 yrs

India, as we all know, is a land of diversity. It is inhabited by many races and so it is called a museum of races. From times immemorial, India has been visited by races from different parts of the world. She has willingly accepted these races into her blood stream and has thus enriched her heritage. Because of this quality of absorption and assimilation our country has maintained its course and is flowing on like the Ganges. This quality of our cultural and national heritage has stood us in good stead and has led to fusion of different cultures and to the wonderful contributions of India to the outside world.

When we framed our constitution this historical fact was taken into account and India was declared a secular democratic country. This was done with a view to protect the numerous minorities who constitute a sizable chunk of the population of India. In the case of a democratic country,

the cultural aspects of the minorities are to be protected.

In recent times the threat unleashed by certain sections of our society constitutes a great danger to our secular fabric. These sections who adorn the mantle of the so called Hindus arrogate to themselves the right to challenge our secular fabric and all the cherished values of the Hindus. As we all know only one out of ten Hindus can be led away by such false propoganda and the majority want to live in a state of peaceful co-existence. In India we have one hundred and ten million muslims who live as citizens and we have to protect their interests. Now the recent spurt in communalism which is causing a threat to our society must be contained. All lovers of our country must unite to prevent any attack on our secular fabric. Our late Prime Minister Jawaharlal Nehru in his last years warned the people that "the danger to India comes not from communism but from communalism".

Of Knowledge

It is the tragedy of the world that no one knows what he doesn't know—and the less a man knows, the more sure he is that he knows every thing.

Joyce Cary
Art and Reality

Population: The Vampire that Haunts India

R. Akhilesh Menon

Roll No. 2730

Age 13 yrs

The greatest problem that confronts India today is that of her uncontrolled population. All the Governments, right from 1947 are guilty of not having turned the spot-light on this problem which has now become the greatest drag to our resources. None of them showed any awareness of this danger—the uncontrolled multiplication of the people. It is the sixth most important objective of the 8th Five-Year Plan. But now we have been too late because the burden of the population has increased from 34.2 crores to 84.4 crores since 1947. This tremendous growth has already made housing, education, health and communication rather scarce. It is recorded that every 3 seconds 2 babies are born and 1 person dies in India.

The main impact of the tremendous growth of population is un-employment. During the emergency years (1975-77) an

attempt was made to cut the rate of growth of the population. But no government was courageous enough to implement it. The Health Ministry now shows signs of taking up the challenge again. With only 2.11% of land, India has 16% of the world's total population. No wonder that this kind of a drag makes about 23.76 crores of Indians to live below the poverty line. Just imagine of a country where almost 1/4th of the population live below the poverty line! Of that 19.59 crores of people are from the rural areas whereas 4.17 crore of people are from towns and cities. If there is no check to this growth of population all the resources of India would be eaten up by the extra mouths we add every year. If we do not stop this excessive growth of population there would be no more than an inch of land to be found in our country. Let me conclude with the slogan "LESS PEOPLE-BETTER LIVING"!

Of Action

The ultimate can only be expressed in conduct. Example moves the world more than doctrine. The great exemplars are the poets of action, and it makes little difference whether they be forces for good or forces for evil.

Henry Miller
'The Cosmological Eye'

Humility and Learning

(The following is the text of a speech delivered by Mrs R Sonia, Assistant Master)

We come here to learn. Have we ever thought of what learning is. Have we, the teachers, who educate them ever thought of what we do? "Education is the manifestation of the perfection already in man" It is not the amount of information that is put into the brains and runs riot there, undigested all your life. We must have life building, man making, character making assimilation of ideas. If you have assimilated five ideas and made them your life and character, you have more education than any man who has got by heart a whole library. The donkey carrying its load of sandal wood knows only the weight and not the value of the sandal wood! If education is identical with information the libraries are the greatest sages in the world and encyclopaedia are the Rishis.

Teach the child from the very beginning that its goal is happiness and freedom and that the manner of attainment is through the harmony of all the bodies mind, emotion and physical body.

It is a fact that one is fundamentally and lastingly interested in one-self excepting that we seldom decently, honestly admit it for various ideological and traditional reasons. I am interested in my progress, my job, my family, the little corner in which I live, in getting a better position for myself, more prestige, more power, more domination over others, and so on. You may say that it is more satisfactory to help another than to think

about yourself. But it is still the same self concern, that gives satisfaction to him.

Most of us crave the satisfaction of having a position in society because we are afraid of being nobody. Society is so constructed that a citizen who has a position of respect is treated with great courtesy, whereas a man who has no position, is kicked around. Everyone in the world wants a position, whether in society, in the family or to sit on the right hand of god, and this position must be recognized by others, otherwise it is no position at all. We must always sit on the platform. Inwardly we are whirlpools of misery and mischief and therefore to be regarded outwardly as a great figure is very gratifying. This craving for position, for prestige, for power, to be recognised by society as being outstanding in some way is a wish to dominate others and this wish to dominate others is a form of aggression. Such persons cannot have the quality of humility which is required for learning.

And now we say we learn from experience. Have we learnt anything from experience? If so, during the last five thousand years fifteen thousand wars were fought. That is a great deal of experience for man. Have we learnt from these experiences that war is a most appalling thing and must come to an end. Is learning a matter of time? Then we have not learnt after five thousand years

that war, the organised killing of another, for whatever reasons is the most cruel and barbarous thing. Apparently environmental circumstances, starvation brutality have not taught us anything and it took five thousand years for us to learn that we haven't learnt. So learning is not a matter of experience or time. It comes only through humility I am not speaking about the humility of a vain man who cultivates humility. To learn, not to repeat what others say, not to go on with explanations and dialectical arguments and opinions, but to actually learn requires great deal of humility. Most of us unfortunately, have conclusions, opinions, judgements belief, dogmas from which we evaluate, from which we start, that is to say a platform from which we live. Such a man can never possibly learn. So, to learn one must start with great humility.

Learning implies humility and in that state a mind cannot be achieving—moment you achieve, you cease to have that quality of innocence and humility. Humility is a state of mind that never acquires, never says 'I know'.

DEMOCRACY

In most third world countries that profess "democracy," general elections are nothing but the election of the generals.

If we are learning all the time, learning every minute, learning by watching and listening, learning by seeing and doing we can see that it is a constant movement without the past. Humility is freedom, and in freedom alone can one learn and not with an accumulation of memories. It cannot be a matter of cultivation and therefore of time.

'Know thyself' is a piece of advice which is as old as civilization and probably a great deal older. Without understanding yourself you have no basis for thought; without self knowledge what you say is not true. To learn about oneself requires considerable humility never assuming that you know everything, that is learning about oneself from the beginning and never accumulating.

As I said, humility is freedom and in freedom you learn. It is our duty to prepare the circumstances favourable to the growth of humility in them. It is freedom which brings happiness to them. This is light for, only a light can enlighten.

What has Happened has Happend

(Translation of Hindi Poem 'Jo Beet Gayee' by H Bachan)

Prasanth J Krishnan (2921)
Naga Subramanian (2856)
Age 11 yrs

What has happened has happened!
There was a star in my life,
It was so lovable,
Till it vanished to the depths,
Look at the face of the sky.
How many such stars have fallen.
And how many lovely ones at that
What has fallen has fallen
Seek not to ask of those stars
When you see the heavens crying,
As, what has happened has happened,

*****

Butterfly

Rahul G
Roll No 2982
Age 10 yrs

Butterfly, Butterfly,
Where are you going,
"I am going
To collect honey and pollen"
Butterfly, Butterfly
Where are your children?
My children have
Gone to their petalled schools.
Butterfly, Butterfly,
Where are your friends?
My friends have gone
Taking away your honey.

0 0 0

'BEAUTY'

Jairam. R.
Roll No. 2661
Age 14 yrs

The green rolling hills,
The lazy floating clouds,
The sparkling wide rivers
Make me think of the heaven here

Let the rains come,
Let the hails come,
But nothing as yet
Can destroy the beauty of my heaven

The sunlight filtering through the leaves,
Come and dance on the window's eaves.
The morning is fresh, washed by rains
That came in torrents the yester night.

The pale red sun sinking in the west,
Marks the end of a glorious day.
To the beauty of land, for all its health,
Let's drink a toast, to my hearts heaven.

□

An elegy

(Lovers death)

P. M. Girish
(Master)

Like a rudderless boat
In a stormy sea
I am tossed about
To befriend wolves :

My appetite now whets
For that eternal sleep.
I am offering myself to you
For the love which disappeared

From the mind-
Will you come, touch and tie me-
With your slim fingers,
Before I become colourless grass

Under the shadow of emotions,
Come once again, only once
I await your familiar knock
At my huts door :

◆ ◆ ◆

The Master

Dedicated to the Masters who have just retired.

I saw you take on the unruly class
And mould them into a benign mass
Myself I felt your chosen words
Inflating life when they ceased to sound.

O Master a-talking all life long
O Master that sings the eternal song!

I saw the pregnant words you wrote,
When on that blackboard you smote.
I saw you coax, I heard you plead
With gestures meant for my lasting good.

O Master a talking all life long
O Master that sings the eternal song!

O you that are relentlessly kind,
O mortal, are you gods find?
Are you a link of the divine chain
Or just a being with a freakish vein?

O Master a talking, all life long
O Master that sings the eternal song

(PCN)

Inauguration of the Cultural Show

The Shiva Dance by Bobby Krishna

"The Thiruvathira Kali" by the Girls

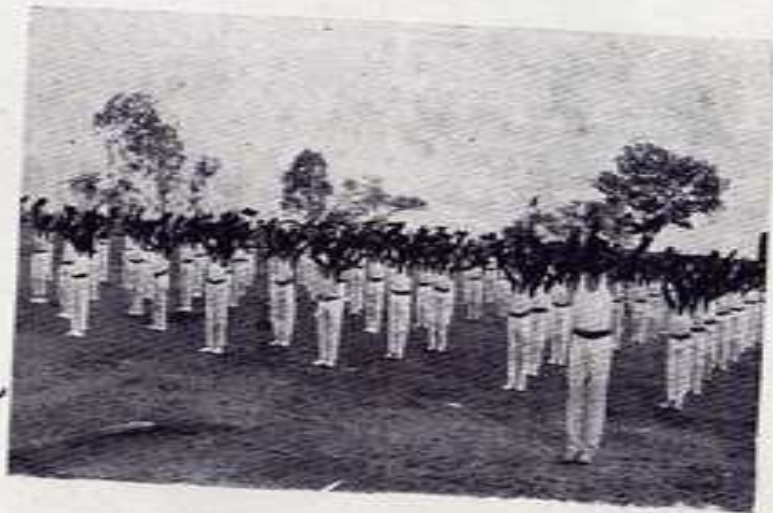
The "Dandiya" Dance in Progress

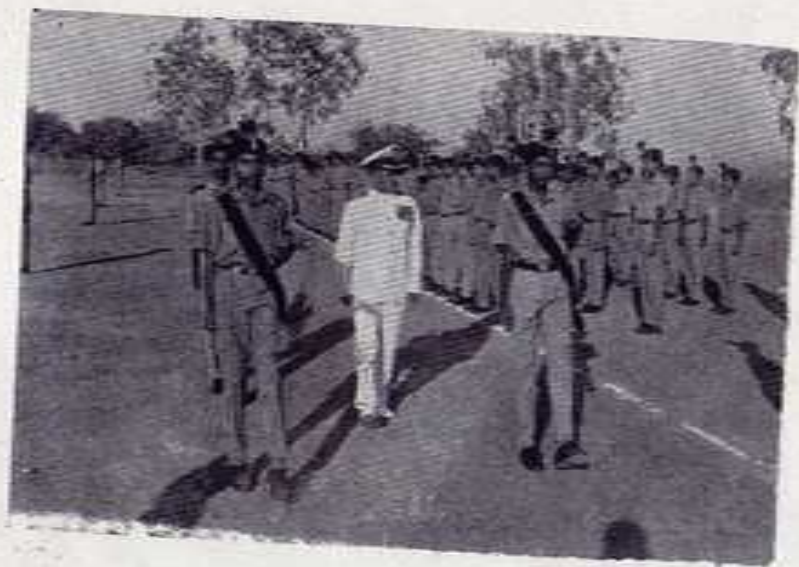
"Pookalam" Competition Winners-Nehru Jrs-

South Zone Champions-Volleyball Team

Mats P T Display

Republic Day - Principal Inspecting the Guard of Honour

Inter Sainik School Games

South Zone Championships-Volleyball in Progress

South Zone Championships-Basketball in Progress

PWD Minister The Hon. Sri. P K K Bava Being Welcomed
at the Annual Athletic Meet 1992-93

Annual Athletic Meet - The Hon'ble
Sri. P K K Bava Distributing the Trophies

Karate Display

Best Boxer-Rajesh Kumar

Young Pugilists in Action

Breaking of the Bricks-Karate Display

'Bharat Natiyam' by Sreejit

Artist Ranjit with his creations

Higher Still I Athletics Meet 1992-93

Mrs. Krishnan gives away Prizes -
Ram Mohan Memorial Tennis Championships

School Exhibition Inauguration By Mrs. Krishnan

Science Exhibition

Staff in action on the Annual Day

Quawali

The Cock-House Trophy being received by the House Captain-Prasad Seniors

The School Band with Mrs. Krishnan

Principal with the Tennis champions

Cadets at the Hydrographic School, Goa

हिन्दी-विभाग

संपादक: अ० वी० विटेकर विद्यार्थी प्रतिनिधि ; मेहुल आर महेश
कथा-साराह

विषय - सूची

- 1 हमारी जन्मभूमि केरल ; वी० के० प्रशान्त तथा टी० सरवणन
- 2 एक लघु कथा ; अतिरा आर. ए.
- 3 केंद्री तथा उपनिषदों के सुवचन ; संकलित
- 4 मजहब ; प्रवीण वी. नायर
- 5 क्या आप जानते हैं ? ; पद्म पुष्पाचा
- 6 भावम्-भाव (कविता) ; विनय वी.
- 7 पहेलियाँ ; अभिताप आर.
- 8 साक्षरता और भारत ; विकास जेस नायर
- 9 बरा सोचिए तो ; संकलित
- 10 भारत की बढ़ती जाबादी एक विमलाजनक विषय ; मेहुल आर महेश
- 11 हंसना मना है। ; सं० प्रवीण वी नायर
- 12 अकतार मेहरे बाबा (जीवनी) ; श्री०. वी० प्र० टेकारे

हमारी जन्मभूमि केरल

बी. के. प्रशान्त और टी. सरवणन

कथा - मात

कश्मीर को उत्तर भारत का अजर स्वर्ग कहा जाए तो केरल को दक्षिण भारत का स्वर्ग कहा जा सकता है। केरल भारत के दक्षिण-पश्चिमी कोने में है। इसके पश्चिम में अरब सागर है। यह केरलियों का प्रदेश है। यहाँ की भाषा मलयालम है। यहाँ के लोगों को हम मलयाली कहते हैं। केरल दक्षिण में पोरबाला से उत्तर कासरगोड तक फैला हुआ है। यहाँ की राजधानी त्रिचनन्तपुरम है। यहाँ के लोग साफ सुधरे और बुद्धिमान हैं। यहाँ की मुद्र कला की कलरी पपट कहते हैं। यहाँ के प्रसिद्ध नृत्य तेंपयम, कथकली मोहिनीआट्टम, ओणना आदि हैं। यहाँ 98% लोग पढ़े लिखे हैं। यहाँ के लोहार ओणम, विष्णु आदि हैं। त्रिचूर में 'पुरम' का उत्सव बड़ी धूम-धाम से मनाया जाता है।

आदि संकराचार्य केरल के ही कालवी गाँव में जन्मे थे। जिनके कारण ही आज भारत में हिन्दू धर्म जीवित है। केरल में कई दर्शनीय स्थान हैं। जैसे कोवलम, पोन्नमुडी नेप्पार बाघ, मलमपुवा आदि हैं। यहाँ के अमवारण्य परिवार, सैलन्ट काशी, लेक्कडी आदि हैं। जो पर्यटकों का आकर्षण है मन्दिरों में भी मुनबापुरप्पन तथा पद्मनाभस्वामी क्षेत्र प्रसिद्ध हैं यहाँ का पहाड़ी पर बसा हुआ लबरीमल्ले भी अद्भुत क्षेत्र माने भारत में प्रसिद्ध है। लाखों भक्त प्रतिवर्ष सरपन अम्पला का मंत्र पाठ करते हुए हरिहरमूर्त के दर्शन कर ग्रन्थ हो जाते हैं।

यहाँ का कुट्टनाड नामक 'स्थान' समुद्र तल से नीचे है जो चावल की खेती के लिए प्रसिद्ध है। केरल में औरतों की संख्या पुरुषों से ज्यादा है। केरल में नारियल से रस्सी तथा कई तरह की चीजें बनाना एक लघु उद्योग है। केरल अपने प्राकृतिक सौंदर्य के लिए मशहूर है। मुझे केरल भूमि पर गर्व है।

एक लघु कथा

अतिरा आर. ए.

कथा - मात

एक बार हिमी जंगल में दो बकरियाँ रहती थीं। दोनों की दोस्ती पक्की थी। एक बकरी का रंग काला और दूसरी का सफेद था। काली बकरी बुद्धिमान थी। परंतु सफेद बकरी बुद्धि नहीं थी। वे दोनों एक ही घर में रहती थीं।

एक दिन वे दोनों घास खा रही थी उसी समय एक चोरा वहाँ आया। सफेद बकरी को देखकर उसने कहा कि तुम्हारा रंग रूप कितना अच्छा है। यह सुनकर सफेद बकरी का अहंकार बढ़ गया। एक दिन काली बकरी ने सफेद बकरी से पूछा कि तू क्यों इतना अहंकार करती है? इसका उसे दुरा जवाब।

कुछ दिनों के बाद काली और सफेद बकरियाँ घास के मैदान में भर रही थीं। उस समय एक जेठ वहाँ आया। सफेद बकरी ने वहाँ जाकर जेठ से पूछा मेरा रंग कैसा है? यह सुनकर जेठ ने कहा कि तू क्यों ऐसा पूछती है? देखो तुम्हारी दोस्त कितनी अच्छी है? ये बातें सफेद बकरी को अच्छी नहीं लगी। काली बकरी की प्रशंसा सुनकर सफेद बकरी बड़ी ईर्ष्या से जेठ के पास पहुँची तब जेठ ने उसे खामिया। यह देखकर काली बकरी को बहुत दुःख हुआ। उसको अपनी दोस्त की सुखता पर दया आई। काश! सफेद बकरी अपनी बुद्धिमत्ता यहाँ से कुछ सीखती! और अपने रंग-रूप पर झूठे गर्व न करती।

वेदों तथा उपनिषदों के सुवचन

(संकलित)

- 1 मूर्धं जानरतं अभूर्ध्वं स्तपनम् । — ऋग्वेद
(जागना वैभव देने वाला है, सोना अर्थात् ज्ञानम् में पड़े रहना वरिष्ठ को बुनाने वाला है।)
- 2 सर्वग्लेहेह कर्माणि विजिविपेच्छतं समाः । — ईशावास्योपनिषद्
(संसार में दुर्ष करता हुआ मनुष्य भी वर्षों जीने की इच्छा करे)
- 3 रातहस्त समाहर, गह्व हस्त संकिर । — अथर्व वेद
(सिकड़ों हाथों से इकट्ठा करो, और हथारों हाथों से बाँट दो)
- 4 उत्पिडत, वासत प्राप्य वरान्निबोधत । — कठोपनिषद्
(उठो, जानो और बड़ों के पास जाकर सीखो)
- 5 मत्स्यमेव जघते नानृतम्
सत्येन पन्था विततो देवयानः । — मुण्डकोपनिषद्
(सत्य की ही जीत होती है, झूठ की नहीं। सत्य के द्वारा देवयान मार्ग विस्तृत हुआ है)
- 6 आस्ते भग आसीत्सोऽर्वासीधृति तिष्ठतः ।।
मेते निषधमानस्य चरति चरतो भगः ।।
तस्मात् चरंसेतो, चरंसेति । — ऐतरेय ब्राह्मण
(जो बैठ रहता है उसका भाग्य भी बैठ जाता है। खड़े रहनेवाले का भाग्य खड़ा हो जाता है। सोनेवाले का सोते रहता है और जो चलता है उसका भाग्य प्रगति करता है। अतः निरंतर श्रम करते हुए आगे बढ़ते चलो, बढ़ते ही चलो।)

मजहब

प्रवीण बी. नायर

कथा - नौ 'ब'

मजहब का अर्थ है धर्म जाति। इस धर्म में हमें इतना अंधा कर दिया है कि अगर कोई किसी के धर्म के खिलाफ बोले तो हम बर-कट जाने से भी डरते नहीं। आखिर इस धर्म ने हमें क्या दिया है? सुख, शक्ति। कदापि नहीं। इस धर्म ने हमें इंसान से हैवान बना दिया है इस मजहब ने मनुष्यता का बेटवारा किया है। अगर हम सीता चढ़ें तो उसमें यह नहीं लिखा है कि दूसरे धर्मों का आदर न करे। वैबल, कुरान में भी यही लिखा है। फिर क्यों हम मजहब के नाम पर लड़ रहे हैं? हमें मजहब के नाम पर एक दूसरे से प्यार करना चाहिए। मुहम्मद ग़लबाल के "सारे जहाँ से अच्छा" में भी यही लिखा है कि—

मजहब नहीं सिखाता, आत्म में डेर रखना।

हिन्दी है हम, बदन है, हिन्दोस्ताँ हमारा ॥

जब हिन्दुस्थान का बेटवारा हुआ था और पाकिस्तान बनाया गया तब पाकिस्तान में हजारों हिन्दू या तो मार दिए गए या उन्हें खदेड़ कर भारत भेजा गया। मजहब के नाम पर इतना खून-खराबा हुआ कि न "गांधी" उसे रोक पाए न "जिन्ना"।

कितना सच है कि कलकत्ता तय्यार से भी अधिक अक्षितशापी है। सलमान रश्दि की पुस्तक "सार्टनिक बरसत" ने पूरे ईरान में सलमान रश्दि के खिलाफ मोर्चे भड़का दिए। जहाँ के खोमेनी ने रश्दि के खिलाफ उनकी मौत का फतवा जारी किया है। मजहब इंसान के सुख के लिए बनाया गया था, लेकिन मनुष्य ने उस सुख और शक्ति का दुर्व्ययोग किया जिसके कारण आज पूरे विश्व में तहलका मचा हुआ है। - सिर्फ मजहब के नाम पर। अगर वह मजहब हमें एक दूसरे से लड़वाता है तो नहीं चाहिए हमें यह मजहब। कलम नीचे रखने से पहले यह लिखना चाहूँगा—

हिन्दू मुस्लिम विश्व इसाई।

सब है सबके भाई भाई ॥

जय — हिन्द

क्या आप जानते हैं कि:-

- 1 सोलह वर्ष की अवस्था में आदि शंकराचार्य ने धर्म दिक्वित्त्य की। ब्रह्मसूत्र भाष्य लिखा।
- 2 रामानुजन ने सोलह वर्ष की अवस्था में छह हजार गणित के प्रमेय सिद्ध किए।
- 3 महर्षि अरविंद का 20 वर्ष की उम्र में आठ भाषाओं पर अधिकार था।
- 4 मल्ल ज्ञानेश्वर ने 22 साल की अवस्था में 'ज्ञानेश्वरी' लिखी।
- 5 माइकेल ऐंजेलो 23 साल में विश्व का श्रेष्ठ शिल्पी बन चुका था।
- 6 26 साल की अवस्था में आल्बर्ट आइंस्टीन की जब उन्होंने 'सापेक्षवाद' का सिद्धान्त (Relativity) संसार को दिया।
- 7 गुरुशार्ङ्ग की खोज के समय न्यूटन की उम्र मात्र 27 साल की।
- 8 चिंकर ने 29 वर्ष की उम्र में आधा विश्व जीत लिया था।
- 9 वास्तविक रामायण में कुल चौबीस हजार श्लोक हैं।
- 10 महाभारत में कुल तिरासी हजार एक सौ छिवासी श्लोक हैं।
- 11 चारों वेदों में कुल मिलाकर बीसहजार तीन सौ अठ्ठावन ऋचाएँ हैं।

संकलन कर्ता- पवन
जाटवी - कक्षा

पहेलियाँ

अभिलाष आर.

कक्षा. आठ

- 1 ऊँट की बैठक, हिरण की चाल। वह कौन सा जानवर, हुन न बाल।
- 2 दिन में सोए रात में रोए। कितना सोए उठना बीए।
- 3 भोर-भोर चालाक बड़े। पर मौतें पर रहते मदा खड़े।
- 4 काला-काला, जिलमिल पानी। उसके नीचे मुट्ठिया रानी।
- 5 भागो घोड़ा, उछले घोड़ा। पानी देखने पर रुकता घोड़ा।
- 6 एक कड़ी, एक पट्टी। फटफट नाच रही।
- 7 कटोरे में कटोरा, बेटा बाप से भी चोरा।
- 8 जब पट्टी बबली है। तब घुआ छोड़ते हुए साँप की तरह भागती है।

उत्तर:- 1 मेंढक 2 मोमबत्ती 3 बटन

4 आँसू की पुतली 5 चप्पल 6 पुरी

7 नारियल 8 देवदासी

साक्षरता और भारत

विकास नाथर एस.

आठवीं - कक्षा

स्वतंत्रता के पहले भारत के ज्यादातर लोग अज्ञान थे। अंग्रेजों ने भारत की साक्षरता पर ध्यान ही नहीं दिया। जब अज्ञान लोग शिक्षित होने लगे तो उनका सबसे पहला प्रयत्न मुसामी से निकलना था, पानी अंग्रेजों को भ्रमाना। भारत जैसे देश में साक्षरता बहुत आवश्यक है।

हमारे देश में बहुत गरीब लोगों से लेकर बहुत अमीर लोग हैं। हमारे देश के गरीब लोग एक बंजर का भोजन करने के लिए तड़पते हैं। गरीबी ही भारत में निरक्षरता का कारण है क्योंकि गरीब माता-पिता अपने बच्चों को स्कूल में नहीं भेज सकते। गरीबी के कारण इन बच्चों को अपने छोटे टुकड़ों से ही कुछ काम करना पड़ता है। अमीर लोग तो इन बच्चों से बहुत-सारा काम कराकर कुछ पैसे देकर छोड़ देते हैं और इसके कारण वे पढ़ भी नहीं पाते।

हमारे देश में कई जातियों के लोग रहते हैं। हर व्यक्ति अपनी जाति के विश्वासों पर गर्व रखता है। इनमें से कई जातियों के लोग सड़कियों को पढ़ने का अवसर नहीं देते। इसके कारण स्त्री-निरक्षरता बढ़ती जा रही है। हम सब जानते हैं कि निरक्षरता इस देश की प्रगति में बाधक है। हमारे देश में अछूत लोगों को पढ़ने का अवसर पहले मिला नहीं था। सरकार इन सब लोगों को एक साथ शिक्षित नहीं बना सकती क्योंकि सरकार के पास आवश्यक धन नहीं है।

ज्योत से ज्योत जलाते चलो।

सबको साक्षर बनाते चलो।

— इन्दिरा —

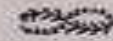
भारत - सरकार उचित तरीकों से भारत में साक्षरता बढ़ाने में लगी है। सरकार ने बौद्ध साक्षरता के बच्चों के लिए शिक्षा मुफ्त तथा अनिवार्य बनायी है। अज्ञानित लोग चाहे बूढ़े हो या बच्चे उन्हें पढ़ाने के लिए शिक्षित अध्यापकों को गाँवों में भेजा जाता है। लोगों को विज्ञान और राजनीति के बारे में जानकारी दी जाती है। सिर्फ एक शिक्षित व्यक्ति ही एक अच्छा व्यापारी बन सकता है और अपनी फेक्टरी खोल सकता है। भारत में साक्षरता के लिए सरकार बहुत प्रयत्न कर रही है। पुस्तकालय साक्षरता प्रसार में बहुत मदद करते हैं। गाँव में निरक्षरता के दुर्गुण नाटकों के द्वारा भावनात्मकों को दिखाये जाते हैं। जिनके प्रभाव से वे शिक्षित होने की कोशिश करते हैं। सिर्फ शिक्षित लोग ही आसपास की घटनाओं के बारे में जान सकते हैं। शिक्षित लोगों के बड़ों के साथ जन-संख्या भी बढ़ती जा रही है। हमारे देश में अब भी 70% निरक्षरता है। इस निरक्षरता को हमारे देश से हटाने के लिए भारत के हर व्यक्ति को जी-जान से इस काम पर लगाना होगा।

हम विचारियों को यह बताना होना कि गरीबी की छुट्टियों में हर एक कम से कम एक निरक्षर व्यक्ति को साक्षर बना दे। विशेष रूप से घर की स्त्री को अगर साक्षर बनाया जाय तो उसका पूरा परिवार साक्षर हो जाता है।

जरा सोचिए तो ....

(संकलित)

- 1 एक भिखारी : नालदारो! अगर तुम्हारे पास गन्ध होता और हमारे पास संतोष, तो दुनिया से भोजन माँगने का रिवाज ही उठ जाता।
— जेब मावी
- 2 रत (मानव प्रेम) सिद्धान्त के दो आधार हैं — नुह और श्याओ।
नुह = जो कार्य दूसरों से करवाना हो उसे स्वयं पूरा करो
श्याओ = जो कार्य तुम स्वयं नहीं करना चाहते उसे दूसरों को करने के लिए न कहो।
— कल्पसिंघ
- 3 'नृपणा, स्वायं, द्वेष, वैर आदि अनेक वासनाओं का मानव दास है। उन सबका उत्पन्न स्थान और आधार मानव के अन्तःकरण में रहे अहंकार और ममता की शक्ति है।
— विनोबाजी
- 4 आत्मस्य से विनाश होता है। अतः आत्मस्य का परिस्थान करो।
— महात्मा रौतम बुद्ध

'जो विद्यता जैसा उठता है, उठना ही साहित्य - कदम बनना पड़ता है उसको। मोत का सबब बन सकती है एक पत्त में उँवाई पर सापरवाही।'
— स्व० भवानी प्रसाद

'जिम आदमी के बारे में आप यह कह सकते हैं कि वह, बिबबमनोप नहीं है, उसके बिबद और कुछ मत कहिए। अविश्वमनोपता से बढ़कर चरित्र का और कोई धन्वा हो ही नहीं सकता।'
— कासदिव

भारत की बढ़ती आबादी

: एक चिन्ताजनक विषय

मेहुल आर. महेश

कथा : बारह

भारत का जनसंख्या की ओर न बढ़ने का सर्व प्रथम कारण हमारी बढ़ती आबादी ही है। इसी की वजह से हमारी जनसंख्या में अन्य कई बाधाएँ उपस्थित हो गई हैं। जैसे की रोजगार की कमी, बेरोजगारी, बेकारी आदि।

जब भारत को सन् १९५७ में आबादी जियो की तब हमारी आबादी केवल ३४ करोड़ की थी ४६ साल बाद यह दुगुनी से ज्यादा हो गई है।

दुनिया का हर पाँचवाँ मनुष्य भारतीय है। विश्व के लगभग आधे लोग भारत का चीन के हैं। भारत में हर छह बच्चे पैदा होते हैं, जिनके एक दिन में लगभग अस्सी हजार बच्चे। क्या इन बच्चों की परवरिश ठीक से हो सकती है? यह सोचने की बात है। भारत की लगभग ५ करोड़ आबादी में २३ करोड़ लोगों को एक बस्ता की रोटि भी नहीं मिली है। हमारी लिए लोग धक्के खाते घूम रहे हैं। यहाँ औरतों को नीचा देखा जाता है।

हम हर साल अपनी आबादी में एक अतिरिक्त को आबादी बढ़ाते हैं। अमेरिका

के राष्ट्रपति श्री बिल क्लिन्टन के प्रदेश की आबादी बम्बई शहर से कम है।

इस विषय में सरकार कर क्या रही है? इस विषय को कैसे सुलझाया जा सकता है? इन सब का उत्तर 'शिक्षा' है। भारत की बढ़ती आबादी का एक कारण यह है कि भारत में अनपढ़ लोगों की संख्या बहुत अधिक है। सही शिक्षा न मिलने के कारण वे लोग इस विषय को टाल देते हैं।

सरकार ने कई योजनाएँ बनाई हैं, लेकिन जनता इनका पूर्ण रूप से सहयोग नहीं दे रही है। जनता की जाँच खुलेगी - तभी इस विषय का अन्त हो सकता है।

हाँ, अगर यही चलता रहा, तो कुछ साल बाद भारत "नर्वे के साथ" यह कह सकेगा कि हम दुनिया में कम से कम एक चीज में प्रथम हैं — आबादी — क्योंकि तब तक हमने चीन को भी हरा दिया होगा।

आशा है कि जनता की जाँच खुलेगी और इस चिन्ताजनक विषय को सुलझा दिया जाएगा।

***

॥ एक श्लोकी रामायण ॥

आसी राम तपोवनादिचमनं ह्यवा मृगं काचनम्,
वंदेहीहरणं जटाधु नरणं सुधीव संभाषणम् ।
बाली निर्दलनं समुद्रतरणं लकापुरीदाहनम्,
पशुपताशय - कुम्भकर्णं हृदयं चैतद्वि रामायणम् ॥

हँसना मना है ।

प्रवीण बी. नायर

कथा - नौ 'अ'

मंजी : मुझे मालूम है आपको कौन नचाता है।

मंजी : ऐ भाई! राजनीति के बीच में मेरी बीबी को क्यों साँता है।

गणेश : मेरे पिताजी रंग में कूदकर बमुना से निकले।

गणेश : अरे बस ! मेरे पिताजी टंकी में कूदकर तल से बाहर निकले।

पिताजी : बेटा अगर तुम मन लगाकर पढ़ोगे तो तुम बड़े आदमी बनोगे।

बेटा : अगर मैं नहीं पढ़ूँगा तो क्या मैं सर्कस के जोकर की तरह छोटा हो जाऊँगा?

मास्टर : 'स' अक्षर से कितने अच्छे शब्द बनते हैं जैसे सुगंध, सवेरा, सावन, मोना, सुहाना। रातू तुम एक शब्द बताओ ?

रातू : सुवर !

जब — हिन्द

खुदी को कर बुलन्द इतना कि हर तक्रार में पहुँचे।

खुदा बन्दे से खुद पूछे कि बड़ा तेरो रजा क्या है ॥ — शकील

'सुखं होना है इन्सा ठोकरे खाने के बाद ।

रंग साती है हिना परवर पे धिस जाने के बाद ॥ — शकील

अवतार मेहेर बाबा

गोविंद घ. टेकाले

संस्कृत विभागाध्यक्ष

मेहेरबाबाजी मेहरीबाबाजी इराणीजी का लोकप्रिय नाम 'मेहेर बाबा' है। बाबा की जन्मजातिदि 25 फरवरी 1994 को मराठी जानेवाली है। इसी उपलक्ष्य में बाबा का जीवनदर्शन करना समर्पित होगा।

मेहेरबाबा का जन्म पुणे में 25 फरवरी 1894 को हुआ था। उनकी प्रारंभिक शिक्षा स्वामीय सेंट विल्सलेटव हाइस्कूल में हुई। बाद में वे टेकन कॉलेज के छात्र रहे। कॉलेज में उन्होंने कॉन्सोर्पोरिटीन क्लब की स्थापना की जिसमें जाति धर्म के नाम पर कोई भेदभाव नहीं था। पुणे में बाबा जान नामक अपवित्रा महिला के संदर्भ में जाने से मेहेर बाबा उनके अनुयायी बन गए। बाबा जान ने ही मई 1913 में जब उनका माया चुना, तब नौ महिलाओं तक मेहेर बाबा अनिर्वचनीय दिव्यान्द के अनुभव में झुमते रहे। एक बार बाबा जान ने कहा, 'यह मेरा महका विश्व में तहलका मचाएगा और मानवता पर उसका बड़ा उपकार होगा।'

नवंबर 1914 में बाबा को आत्मसाक्षात्कार हुआ। तब उन्होंने नामपुर के ताजुद्दीन बाबा, केउबाद के नारायण महाराज, जिर्डी के साई बाबा और साकोरी के उपासनी महाराज - इन महात्माओं के साथ सत्संग किया और तभी से मेहेर बाबा की जिनती अबहार के रूप में होने लगी। मेहेर बाबा ने कहा है, "साईबाबा ने मुझे अवतारी पुरुष बनाया, बाबा जान ने मुझे अपना मन दिया और उपासनी महाराज ने मुझे आत्मज्ञान की कुंजी दी। उपासनी महाराज ने दिसंबर 1921 में विशिष्यन्त कहा, "मेहेर बाबा, तुम इस युग के अवतार-पुरुष हो।"

1922 में पुणे में उनके भक्तों ने मंडली

की स्थापना की। मार्च 1923 बाबा ने अहमदनगर के समीप आरणगांव के आसपास आश्रम की स्थापना की। इसी का अब लोकप्रिय नाम मेहेराबाद ही रखा है। उनकी मंडली इस आश्रम में धर्मदान से सब कुछ करती थी। इन बाबा ने 'अमेतापोन' का नाम दिया था।

मेहेर बाबा ने 10 जुलाई 1925 से अपनी जीवनयात्रा के अंत तक सैन्यत धारण किया था। 'मौन सर्वविंसाधनम्' अर्थात् मौनद्वारा सब कुछ पाया जा सकता है इसका बाबा उत्तम उदाहरण थे। उन्होंने मौन के बारे में लिखा है, "यद्यपि मैं मौनी लगता हूँ; तथापि मैं आप सबसे भाषण करता हूँ। ईश्वर भी मौनरूप में अडभरूप में, अथुत और कुछ पहूँचे हुए महात्माओं द्वारा अनुभूत हमें प्रेरित करता है। बाबा अपना मनोपत एक काले फलक पर लिखकर ध्यस्त करते थे। 7 अक्टूबर 1954 से उन्होंने लिखना भी छोड़ दिया और केवल इमारों में अपना भाव वे प्रकट करने लगे। उन्होंने मेहेराबाद में प्रेमाश्रम की स्थापना की। आज वहाँ एक पाठशाला, एक महाविद्यालय, कुठरॉशिवों के लिए अस्पताल और प्रकाशन विभाग कार्यरत है। इस महान संत ने 31 जनवरी, 1969 में मेहेराबाद में ली। साईबाबा के समान मेहेर बाबा समाधि का दर्शन करने हेतु सभी धर्मों के उपासक मेहेराबाद में प्रति वर्ष हजारों की संख्या में जाते हैं। उनके एक भक्त और दर्शन के प्राध्यापक डॉ. सी-डी-देवमुख ने बाबा की इस युग का सही अर्थ में अवतारी पुरुष के रूप में लोगों से प्रेरणा देने का आह्वान किया है। जन्मजातिदि के अवसर पर इस महात्मा की महलगत प्रथाम!

മലയാള വിഭാഗം

ഉള്ളടക്കം

1	മുഖ്യാമുഖം !	കവിത	ക്യാപ്‌ടൻ ആർ. കെ. നായർ
2	മാധ്യമങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ പെലുത്തുന്ന സ്വാധീനം.	ലേഖനം	സ്വപ്നരാജ്, ആർ
3	അസ്സൂര വിരുദ്ധം	ചെറുകഥ	ശാന്ത്ചന്ദ്രൻ കെ. പി.
4	പശ്ചാത്താപം	..	മനോജ് വി.
5	പ്രതിമകൾ പ്രതികരിക്കുന്നു	..	സന്തോഷ് കെ. വി.
6	കൃത്യവിട്ട പക്ഷി	..	ലീനാ വാസു
7	അജ്ഞാതം ഒരു ആനയുണ്ടായിരുന്നു	വിനോദം	സഞ്ജോയ് കെ. വി.
8	മാർമ്മയിലൊരു ദുഃഖം	ചെറുകഥ	ജസ്റാസ് തോമസ്
9	ആടി മണ്ണിലിറങ്ങി ഉടലെ	അനുഭവ കഥ	അജിത് മാത്യു
10	പുറപ്പാട്	കവിത	പി. എം. ഗിരീഷ്
11	സോഡാക്കുപ്പിയും, ബീഡി കുറിയും, അറവട്ടും.	ചെറുകഥ	സന്ധ്യ, ആർ

മാധ്യമങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനം

സ്വപ്ന രാജ്. ആർ
റോംനമ്പർ 2367
XII ബി

ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായി ചരിത്രം വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന, ഹൃദയമോഹിത ഗുരുകുല വിദ്യാഭ്യാസ കാലം. ഗുരുവേണത്തിൽ ഉണ്ടും ഉറങ്ങിയും കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന നാളുകൾ. പടർന്നു പന്തലിച്ച ആലിൻ പുവട്ടിൽ ധ്യാനനിമഗ്നനായിരിക്കുന്ന ഗുരുവിൽ നിന്നും ശിഷ്യന്മാർ അറിവ് സമ്പാദിക്കുന്നു. ലോക കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ആ മോളികൾ അവരുടെ മുന്നിൽ ശാശ്വതസത്യങ്ങളായി രൂപാന്തരം പ്രാപിക്കുന്നു. അവരുടെ ലോകപരിചയം ആ ശ്രേഷ്ഠനിൽ മാത്രം ആശ്രയിച്ച് വികസിക്കുന്നു.

ഈ കഥകൾ, പഴമൊഴികൾ, ഇന്നത്തെ ലോകം മറന്നുപോയിരിക്കുന്നു. നിരന്തരം വിരിച്ച പൂഴിമണലിൽ ചുണ്ടുവിരൽ കൊണ്ട് 'ഹരിശ്രീ' കുറിച്ച നാൾമുതൽ വിദ്യാഭ്യാസ കാലം തുടങ്ങുന്നു. ഈ വി

ദ്യാഭ്യാസം വളരെ വലിയ, പടർന്നു പന്തലിച്ച ഒരു ഹോവുഷമായി മാറുമ്പോഴും ഇനിയും വളരുവാൻ തുളങ്ങര ഗ്രാമം ബാക്കി നില്ക്കുന്നു. "വിദ്യാധനം സർവ്വധനമാൽ പ്രധാനം" എന്ന പഴഞ്ചൊല്ലിന് ഇവിടെ പ്രസക്തിയേറുന്നു. ഈ വളർച്ചയിൽ ചുറ്റുമുള്ള അന്തരീക്ഷം, കൂട്ടുകെട്ടുകൾ സാഹ്യഹികാവസ്ഥകൾ തുടങ്ങിയവ ചെലുത്തുന്ന സ്വാധീനം വളരെ വലുതാണ്. ഈ വ്യക്തിത്വനവരൂപമായും അനാവശ്യമായതുമായ പോഷകങ്ങളായി ഇവ മാറുന്നു. പഴയ ഗുരുകുലത്തിന്റെ ശോഭക്ക് ഈ അവസ്ഥയിൽ തെളിച്ചം കുറയുന്നു. ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികൾ വസ്തുതകൾ ഗ്രഹിക്കുന്നത് പല മാധ്യമങ്ങളിലൂടെയാണ്. അട്യാപകർ, മാതാപിതാക്കൾ, ബന്ധുക്കൾ, ചുറ്റുമുഖങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ അവരുടെ അറിവിനാധാരമായ സ്രോതസ്സുകളായി മാറുന്നു.

പക്ഷേ ഇവയൊന്നും അവർക്ക് ലോകത്തെ കുറിച്ചു് ഒരു ത്രിമാന ചിത്രം നൽകാൻ പര്യാപ്തമാകുന്നില്ല. ഇവയൊന്നും അവയുടേതായ പരിധികളുണ്ട്. പക്ഷേ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വിജ്ഞാനതൃപ്തിക്ക് ഈ പരിധികളുടെ അതിർവരമ്പുകൾ മേടിക്കാൻ കഴിയില്ല. അവർക്ക് മേടിക്കാൻ കഴിയുന്ന പരിധികൾ ചെലുത്തുന്നു.

ഇവിടെയാണ് വാർത്താമാധ്യമങ്ങളുടെ പ്രസക്തി. വാർത്താമാധ്യമങ്ങൾ പല വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ വേരുന്നി നില്ക്കുന്ന പ്രധാന മാധ്യമപത്രങ്ങളാണ്. ദിനപ്രതി ലോക ജനതയെ ആശങ്കാകുലനാക്കുകയും, പ്രബുദ്ധ്യാരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ ഇവയ്ക്കുള്ള പങ്ക് വളരെ ബൃഹത്താണ്. മാറ്റി മാധ്യമങ്ങളിൽ ടെലിവിഷൻ, റേഡിയോ തുടങ്ങിയവ മുൻപന്തിയിൽ നില്ക്കുന്നു. വർണ്ണരാജികൾ വാരിവിയുന്ന ഭൃശ്യങ്ങളും, കർണ്ണാനന്ദകരമായ സംഗീതവും ചേർന്നൊരു മാതൃപ്രപഞ്ചം സൃഷ്ടിക്കുന്ന സ്ഥിതിവിശേഷമാണിവിടെ. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ മുക്കിലും മുലയിലും നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ ഇവ ജനങ്ങളുടെ മുന്നിൽ എത്തിക്കുന്നു. ഈ മാധ്യമങ്ങൾ മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായി അർത്ഥമിരിക്കുന്നു. അവ വിവിധതലങ്ങളിലുള്ള ജനങ്ങളിൽ വിവിധതരം സ്വാധീനം ആണ് ചെലുത്തുന്നത്. എന്നാൽ ഇവ പൊതുജനങ്ങൾക്കുപരി വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് എന്ത് പ്രയോജനമാണ് ചെയ്യുന്നത്? അഥവാ ഏങ്ങിനെയാണ് അവരെ സ്വാധീനിക്കുന്നത്? എന്ന് പരിശോധിക്കാം.

വിദ്യാർത്ഥി എന്നാൽ വിദ്യാർത്ഥി എന്നവർ എന്നാണർത്ഥം. അതായത് അവന്റെ പ്രധാന കർമ്മവും പഠിക്കുക എന്നതാണ്. മാനോഭൂമിയിൽ വാർത്താമാധ്യമങ്ങൾ ഈ മേഖലയിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നില്ല എന്ന് തോന്നും. എന്നാൽ വാസ്തവം അല്ല, ഇവയും അവന്റെ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് അവശ്യമായ മാറ്റങ്ങൾ

വരുത്താൻ സഹായകമാകുന്നു. ഇന്നത്തെ ഈ ലോകം ദിനപ്രതി മാറിമാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രതിഭാസമാണ്. ലോകത്തിന്റെ മുക്കിലും മുലയിലും നടക്കുന്ന വികാസങ്ങൾ. ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതിക പുരോഗതികൾ, ദിനപ്രതി ഉദയം ചെയ്യുന്ന പുതിയ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ, വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലക്ക് കൈവരുന്ന പുതിയ മാറ്റങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടവയാണ്. ഈ വിജ്ഞാനപ്രദമായ വസ്തുതകൾ അവനെ ഗ്രഹിപ്പിക്കാൻ മാധ്യമങ്ങൾക്ക് കഴിയുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം അട്യാപകർക്ക് നിന്നും മാധ്യമങ്ങളിലേക്ക് മാറുന്ന ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷമാണ് ഇപ്പോൾ നിലനില്ക്കുന്നത്. ഉദാഹരണമായി ടെലിവിഷനിലെ യു.ജി.സി. പരിപാടികൾ വിദ്യാർത്ഥികളെ മട്ടേറെ സഹായിക്കുന്നു. ചില പത്രങ്ങൾ തങ്ങളുടേതായ വിദ്യാഭ്യാസസഹായകരീതികൾ അവലംബിക്കുന്നു. ഇവയും വിദ്യാർത്ഥികളെ സ്വാധീനിക്കുന്നു. പല വിദേശരാജ്യങ്ങളിലും ഇതിനോടൊന്നു മാധ്യമങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തേക്ക് കടന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്. അഥവാ അവർ മാധ്യമങ്ങളെ കൂടുതലായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

ഇപ്പോഴത്തെ രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ വിജയത്തിന് അഥവാ അവരുടെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്ക് വിദ്യാർത്ഥികളെ ആവശ്യമാണ്. സ്കൂൾ കോളേജ് തലങ്ങളിൽ ഏല്പാതന്നെ വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനകൾ ഉദയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികൾ രാഷ്ട്രഭരണത്തിൽ ഇക്കാലത്ത് സുപ്രധാനമായ പങ്ക് വഹിക്കുന്നു. രണ്ടു ചക്രം ഭാവിയൽ തിരികേണ്ടവരാണ് നാം. എന്ന ബോധം അവരിൽ ശക്തിപ്പെട്ടു വന്നിരിക്കുന്നു. ഈ സുപ്രധാനമായ മാറ്റത്തിനും കാരണം മാധ്യമങ്ങൾ തന്നെ ഏതോ ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ കൊടിയുയർത്തുന്ന വിദ്യാർത്ഥി സംഘടനകളെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിൽ പത്രങ്ങൾ, ഭൃശ്യമാധ്യമങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് സുപ്രധാനമായ പങ്കുണ്ട്. ഏതോ 'മാണം'

കോമ്യലായിൽ നടക്കുന്ന ഭാഷ്യം. ഒരു ചെറിയ, സംഭവം ചൊല്ലുന്നതിന്റെ വീക്ഷണത്തിലേക്കുപോകാൻ അന്വയം പോലെ' ഭീമാകാരം പ്രാപിക്കുന്നു. ഇവയും വിദ്യാർത്ഥികളിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നു. പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ, കൂട്ടത്തല്ലുകൾ, സമരങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ നിത്യസംഭവങ്ങളാകുന്നു. ചില മാധ്യമങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ കൃത്യകരമായി മാറിയിരിക്കുന്നു; അവയാണ് ഈ മാനദണ്ഡം കൂടുതലായി വളം ചെയ്യുകൊടുക്കുന്നത്. എന്തായാലും ഈ കാലത്ത്, രാഷ്ട്രീയ രംഗത്ത് മാധ്യമങ്ങളുടെ സ്വാധീനം വിദ്യാർത്ഥികളിലൂടെ സുവ്യക്തമായി കാണാവുന്നതാണ്.

വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ജീവിത രീതികളിലേക്കും മാധ്യമങ്ങളുടെ സ്വാധീനം കടന്നു ചെന്നിരിക്കുകയാണ്. ചുറ്റുമുള്ള പരിഷ്കൃത ലോകത്തിലെ കണ്ണടയണിയിക്കുന്ന മാനദണ്ഡം അവരുടെ മുന്നിലെത്തിക്കാൻ മാധ്യമങ്ങളുടെ സ്വാധീനം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാറിവരുന്ന പരിഷ്കാരങ്ങൾ, അവ വേർതിരിക്കാൻ പാടില്ലാത്തവയും, സാന്നിദ്ധ്യം മൂടി ചീകുന്നതിൽ ആയാൽ പോലും അവരായിരുന്നു. ഇതും മാധ്യമങ്ങളുടെ വൈഭവമാണ് ഇതിന് അവരെ സഹായിക്കാൻ പരസ്യങ്ങൾ എന്ന മാധ്യമങ്ങൾ കഴിയുന്നു. വാർത്താമാധ്യമങ്ങളിലൂടെ പുറത്തു വരുന്ന മോഹന വാഗ്ദാനങ്ങളും, ഉൽപന്നത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അമിതമായ വിവരണവും വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മത്സരകൃത്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഈ മാസ്മര വലയത്തിൽ പെടാത്തവർ ചുരുക്കമാണ്. ഈ കാലത്ത് പത്ത് വയസ്സാകുന്ന കുട്ടി ചേമ്പിങ്ങ് ക്രീമും പൂശി താടിയും മീശയും വടിക്കുന്നതിൽ അഭ്യർത്ഥിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഇല്ല. എല്ലാം ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ വൈഭവം. എന്ന് ആശ്വസിക്കുകയേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. ആണോ പെണ്ണോ എന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ പാറാത്ത ഒരു പുതിയ സമൂഹത്തിലേക്ക് അവരും അലിഞ്ഞു ചേരുന്നു.

ജീവിതം എന്ന ഈ പാതയിൽ കാണുന്നതെല്ലാം കരസ്ഥമാക്കാൻ അവനെ മാധ്യമങ്ങൾ സഹായിക്കുന്നു. എന്തൊക്കെയാണ് അതിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ, അവ എങ്ങനെ സാധിക്കും, എന്നൊക്കെ സംശയിച്ച് നിൽക്കുമ്പോൾ മാധ്യമങ്ങളിലൂടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന പരസ്യങ്ങൾ വീണ്ടും സഹായത്തിനെത്തുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ഭാവിയെപ്പറ്റിയും മാധ്യമങ്ങളുടെ സ്വാധീനം പരിധിയിൽപ്പെടുന്നു. പിന്നെ അവന്റെ മിടുക്കുപോലെ, അവൻ പുതിയ ഉയരങ്ങൾ കയറുന്നു. പുതിയ മേച്ചിൽപ്പുറങ്ങൾ താങ്ങുന്നു. ഇവിടെയെല്ലാം ഒരു നിശ്ചിത പോലെ മാധ്യമങ്ങൾ നിലകൊള്ളുന്നു.

പുതിയ തലമുറക്ക് അന്യമായ പഴയ കാലങ്ങൾ, ആരോ, എന്തോ മറന്നുവെച്ചുപോയ കാര്യങ്ങൾ, ഈ തലമുറക്ക് അനുഭവിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ പലരീതികളിലായി മാധ്യമങ്ങൾ അവന് സാന്നിദ്ധ്യം കാലം പകർന്നു തരാതിരുന്ന അനുഭൂതികൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ സ്വകാര്യ ജീവിതത്തിൽ പോലും മാധ്യമങ്ങളുടെ സ്വാധീനം പ്രകടമാണ്. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് എല്ലാം നൽകുന്നത് ഈ മാധ്യമങ്ങളാണ്. അവന്റെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുപരി അവൻ എല്ലാം തികഞ്ഞ ഒരു മാതൃകാപാഠനാകാനും മാധ്യമങ്ങൾ സഹായിക്കുന്നു. ഒരു ത്രിമാന ചിത്രം പോലെ എല്ലാം അവൻ പരസഹായം കൂടാതെ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

മാധ്യമങ്ങൾക്ക് ഭാവിയെപ്പറ്റിയും വിദ്യാർത്ഥികളിൽ വലിയ സ്വാധീനം ചെലുത്താനാവും. അധ്യാപകരിലാതെ വീട്ടിലെ ടെലിവിഷനിലൂടെ പഠിപ്പിക്കുന്ന സ്കീം തിരഞ്ഞെടുക്കൽ മനോഹരമായിരിക്കും. പക്ഷേ സ്കൂളിൽ പോകാത്ത മേയ്ക്ക് മാരായ ഒരു പുതിയ വിദ്യാർത്ഥി സമൂഹം ഇവിടെ ഉദയം ചെയ്തേക്കും. ചില

പേരും മാധ്യമങ്ങളുടെ സ്വാധീനം ഈ ലോകത്തെ തന്നെ നശിപ്പിച്ചേക്കും. വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയം അതിരുകടക്കാൻ ഇവ കാരണമാകുമെന്നും അതിർവരമ്പുകൾ മേടിക്കുന്ന ഇവർ നാശത്തിന് കാരണമാകുമെന്നും, എന്നിരുന്നാലും മാധ്യമങ്ങളുടെ പ്രശസ്തി അറിയാലും നഷ്ടപ്പെടാൻ പോകുന്നില്ല.

എന്തായാലും ഗുരുക്കൾ വിദ്യാഭ്യാസം വഴിമാറിയത് വളരെ വികസിച്ച ഒരു വിദ്യാർത്ഥി സമൂഹത്തിനാണ്. മാധ്യമ

ങ്ങൾ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്ന ഒരു വലിയ വിദ്യാഭ്യാസമേഖലയാണ് ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ളത്. മഹത്തരമായ ആ പാഠസമ്പദ് കളഞ്ഞു കളിക്കാതെ ഈ മേഖല ഇനിയും മുന്നോട്ട് തന്നെ പോകണം. അതിനായി വിദ്യാർത്ഥി സമൂഹം മാധ്യമങ്ങളെ മൃതലാക്കി, അവയുടെ സ്വാധീനം മനസ്സിലാക്കി മുന്നോട്ട് നീങ്ങണം. വളരെ വികസിച്ച ഒരു ഭാവിയെപ്പറ്റിയ ഈ മാധ്യമങ്ങളുടെ സ്വാധീനം വഴിനടക്കേണ്ടിയിരിക്കും എന്ന് പ്രത്യാശിക്കാം.

അസൂരവിത്തം

അരുൺകുമാർ കെ. പി.
റോഡ് നമ്പർ 2402
XII - 9

ഇന്ന് അൻമുഖൻ ഇൻറർവ്യൂ ആണ്. കൊച്ചു വെള്ളപ്പാൽ കാലത്ത് തന്നെ തന്നെത്തന്നെ വെള്ളം തലയിൽ വീണപ്പോൾ ഏതെങ്കിലും വെള്ളപ്പാൽ തോന്നി. ഒരു ഭാഗ്യദോഷിയുടെ പതിനഞ്ചാമത്തെ ഭാഗ്യപരീക്ഷണം! ഏകിലും അൻമുഖൻ ആത്മവിശ്വാസം മരിക്കാലും കൈവിട്ടു പോയിട്ടില്ല. ഒരു യന്ത്രമനുഷ്യനെ പോലെ അയാൾ നടന്നു നീങ്ങി.

അന്യവിശ്വാസത്തിന്റെ നൂലാമാലയിൽ കുരുങ്ങി, വിഭിന്നമായി പൊട്ടുന്ന മനം നൊമ്പരങ്ങൾ ഏറ്റവും വാങ്ങിക്കൊണ്ട് നടക്കുന്ന നിർഭാഗ്യവാന്റെ പരിചരിക്കുന്ന മേത്തലുകൾക്ക് ഏതെങ്കിലും മറ്റൊരു പാതയെക്കുറിച്ചു? ഇന്നത്തെ ദിവസം അയാൾ അപമൃത്യുവെത്തിയപ്പോൾ അയാൾക്ക് സ്വന്തം അച്ഛൻ ഹൃദയസ്തംഭനം മൂലം പരലോകം പൂകി! കാരണവന്മാരുടെ ശബ്ദങ്ങൾ അയാളിൽ ഉയർന്നു കേൾക്കാൻ തുടങ്ങി. എല്ലാം മനസ്സിലാക്കാനുള്ള പ്രായം വന്നപ്പോഴേക്ക് അയാൾ പേരിൽ കുറ്റങ്ങൾ മൂട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

ബാല്യത്തിൽ തന്നെ പൊള്ളയായ അന്യവിശ്വാസങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ പെട്ട് വഴിയറിയാതെ വലഞ്ഞു പോയ പിഞ്ചു ബാലന്റെ നൊമ്പരങ്ങൾ ഇപ്പോഴും അന്നിക്ക് അപരിചിതമായിട്ടില്ല. നൊമ്പര

ങ്ങളുടെ നെരിപ്പോടിൽ അലിഞ്ഞു ചേർന്ന അൻമുഖൻ അസൂരവിത്തമായി മാറി.

പിന്നകളുടെ ലോകത്തു നിന്നും മോചനം നൽകിയത് ഇൻറർവ്യൂ ഓഫീസായിരുന്നു. പേരു വിളിച്ചപ്പോൾ അല്പം പരിഭ്രമത്തോടെ കൂടി അതേക്കൂടെ കയറിച്ചെന്നു. അൻമുഖൻ സുഹൃത്തായ മനോജിനെ ഇൻറർവ്യൂ ഓഫീസറായി കണ്ടപ്പോൾ അയാളുടെ നേസ്സ് സന്തോഷത്തിനോടൊത്ത് പൂവണിഞ്ഞു! അയാളുടെ ഇനം അവിടെ സഹലമാകുകയായിരുന്നു; ആ നിമിഷം.

ഓഫീസിൽ നിന്നും പുറത്തുപോയ അയാൾക്ക് ഒരു ജോലി നേടിയെടുക്കുക എന്ന അൻമുഖൻ വാശി തീർത്തതിന്റെ സന്തോഷമായിരുന്നു! പണ്ട് ഇന്ത്യയിലെ മറ്റുള്ളവരുടെ കെട്ട് പൊട്ടിച്ചൊടുമ്പോൾ കൊണ്ടു നടന്നിരുന്ന അലിയാഷം സഹലമായി! അയാൾ ഉടനെ അവിടെ നിന്നും യാത്രയായി.....

കുറെ നേരം കഴിഞ്ഞ് റോഡിൽ നിന്ന് ഒരു ആർത്തനാദം കേട്ടു! ഒരു മനുഷ്യന്റെ ദേഹത്ത് ലോഹി കയറി മോര ചീറുന്ന ശബ്ദം ആരെയും വേദനിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നായിരുന്നു. അസൂരവിത്തം അന്യലോകത്തേക്ക് സഹലീകരിക്കാത്ത ആഗ്രഹവുമായി യാത്രയായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു!

പശ്ചാത്താപം

മനോജ് വി.
റോഡ് നമ്പർ 2397
XII ബി

ഒരു ജന്മങ്ങൾ ചുമന്നാണ് അന്നും അയാൾ അന്തഃശാന്തി വഴിയൊരുക്കിയത്. ആശുപത്രിയിൽ വെച്ചു മരിക്കുന്നവരുടെ മൃതദേഹം ചുട്ടുകാട്ടിലെത്തിക്കുന്ന പണിയാണ് അയാൾക്ക്. ശ്വേതനത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷം നല്ല കെട്ടി നിൽക്കുന്ന മോർച്ചറിയും ആശുപത്രി ഭാഗങ്ങളും കൂടി അയാളുടെ ജീവിതമൊരുമുടലുകളായി മാറിയിരുന്നു. ഒരു വലിയ തറവാടിന്റെ അവസാനത്തെ കണ്ണിയായിരുന്നു അയാൾ. കടം കേറി അച്ഛനും അമ്മയും ഒരു കയറിൽ ജീവിതം മോടി കുന്നുകൊണ്ടിരുന്ന അയാളുടെ പിന്നീടുള്ള ജീവിതം നല്ല തെറ്റിയായിരുന്നു.

എട്ടാം പൊട്ടും തിരിയാതെ ഒരു കുന്നിനെ ഏൽപ്പിച്ചിട്ട് ഭാര്യയും വിധിയെ കീഴടങ്ങി. കുന്നിനു കേടും കൊടുക്കാൻ വേണ്ടി ജോലിയന്മാർ ചിട്ട നടന്ന അയാൾ ഒരു വലിയ പ്രൈവറ്റ് ഓഫീസിൽ ചെന്നുപെട്ടു. പതിനഞ്ചു കൊല്ലം അവിടെ ജോലി ചെയ്താണ് മോശമേഴ്സി കൊടുക്കാമെങ്കിൽ ജോലി നോ. എന്നു പറഞ്ഞു ചെയ്യുന്ന ജോലിക്ക

നൂസരിച്ച് പ്രതിഫലം നോ. എന്ന കരാറിൽ അയാൾ ബോണ്ടാപ്പിട്ടുകൊടുത്തു.

ചുട്ടുകാട്ടിലേക്ക് ശവം ചുട്ടുകൊണ്ടിരിക്കാൻ ജോലി എന്നാണോ അതുപേക്ഷിക്കാൻ നോക്കിയെങ്കിലും ബോണ്ടെഴുതി കൊടുത്തുകാരണം പാറായില്ല. ഒരു ശവത്തിന് പതിനഞ്ചു രൂപ എന്ന പ്രകാരമാണ് അയാളുടെ കൂലി, ആദ്യമൊക്കെ വെള്ളപ്പാതിരുന്നെങ്കിലും പിന്നീട് ദിവസവും കുറച്ചുപേരെങ്കിലും മരിക്കണേ എന്നായി പ്രാർത്ഥന. തമിഴ്നാട് കനിയത്തിലേക്കിത് അന്ന് അയാളും കുഞ്ഞും പട്ടിണിയാണ്.

വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടിയാണ് മകന് പഠിക്കുവാനുള്ള പൂസ്തകങ്ങൾ അയാൾ വാങ്ങിക്കൊടുത്തത്. എങ്ങനെയെങ്കിലും മകന്റെ പ്രി-ഡിഗ്രി പരീക്ഷാ ഫീസ് സംഘടിപ്പിക്കണം. എന്ന ഒരൊറ്റ വിചാരമേ കുറച്ചു ദിവസമായി അയാളുടെ മനസ്സിലുള്ളൂ. ഒരു വെള്ളിയാഴ്ച രാവിലെ അയാളെ ഓഫീസിലേക്ക് വിളിപ്പിച്ചു. അയാൾ അവിടെ ചേർന്നിട്ട് പതിനഞ്ചു വർഷം തികഞ്ഞു. വേണമെങ്കിൽ അന്നു വൈകുന്നേരം പിരിഞ്ഞു പോകാം.

എന്നും അറിയിച്ചു. സന്തോഷം കൊണ്ടു യാത്രം വീർപ്പുതുടങ്ങി. കെനേയും കൂട്ടി വേറെവിടെങ്കിലും പോയി കൂലിവേല ചെയ്തു ജീവിക്കണമെന്നായിരുന്നു അയാളുടെ ആഗ്രഹം.

അന്ന് പതിവിലേറെപ്പേർ മരിച്ചു. മകന്റെ പരീക്ഷാഫീസിൽ ഒരു ശവം കൂടി വേണ്ടിവന്നു. പിന്നീടൊന്നും കിട്ടാതിരുന്നത് കൊണ്ട് അയാൾ ഓഫീസിലേക്ക് നടന്നു. ഇത്രയും കാലം ജോലി ചെയ്തതിനുപകരമായി നല്ലൊരു തുകയും വാങ്ങി രജിസ്ട്രാററിൽ ഒപ്പിട്ട് പിരിഞ്ഞു പോയ്ക്കൊള്ളാൻ പറഞ്ഞു. അയാൾ ഒപ്പിടാനായി തിരിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു ശവം കൂടി വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് കേട്ടു. മകന്റെ പരീക്ഷാഫീസ് തികക്കാനായി അയാൾ ഓടി. ശവവൃക്ഷേതുകൊണ്ട് ചുട്ടുകാട്ടിലെത്തി. ചിത്തയുടെ മേൽ വച്ചു.

ഏതോ, പതിവ്. വിപരീതമായി അയാൾക്ക് ആ ശവത്തിന്റെ മൂലമൊന്ന് കാണണമെന്ന് തോന്നി. പതിനഞ്ചുകൊല്ലത്തിനിടക്ക് ആദ്യമായാണ് ഇങ്ങനെയൊ

രുതോന്നൽ. തന്റെ അവസാനത്തെ ഇറയായതുകൊണ്ടായിരിക്കാമെന്ന് അയാൾ കരുതി. ശവത്തിന്റെ മൂലം മറച്ചിരുന്ന തൂണി മാറിയതും അയാളുടെ നിന്ന് വെന്ന് നീറാൻ തുടങ്ങി.

തെക്കുനിന്നും ചെറിയൊരു കാറ്റുവീശിയപ്പോൾ വർഷങ്ങളായി മഴയും മംസവും ലയിച്ചു ചേർന്ന ശ്മശാനത്തിലെ മണ്ണ് അയാളുടെ കണ്ണിലും വായിലും മറയും അടിച്ചു കയറി. മൂമിയാകെ കീഴ്മേൽ മറിയുന്നതുപോലെ തോന്നി അയാൾക്ക്. തന്റെ ചോരയുടെ അവസാനത്തെ തുള്ളിയാണ് മണ്ണിൽ അലിഞ്ഞുചേരുന്നത്. അയാൾ മെല്ലെ തിരിച്ച് നടന്നു.

പരീക്ഷാഫീസ് കൊടുക്കാൻ കഴിയാത്തതുകാരണമാണ് കൂട്ടി ആത്മഹത്യ ചെയ്തത് എന്ന് വഴിക്കാരോ പറയുന്നത് അയാൾ കേട്ടു. വേഗം തന്നെ അയാൾ ഓഫീസിൽ ചെന്നു. ഒപ്പിടാനോ പൈസ വാങ്ങാനോ നിന്നില്ല. നിറകണ്ണുകളോടെ അയാൾ ആ ആശുപത്രിയുടെ പടികളിറങ്ങി.

ചെറുകഥ

**പ്രതിമകൾ
പ്രതികരിക്കുന്നു**

സന്തോഷ് കെ. വി.
റോഡ് നമ്പർ 2518.
XI എ

ബസ്സിൽ നിന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ കാര്യമൊന്നും തോന്നിയില്ല. മുഷിഞ്ഞു തുടങ്ങിയ 'ജൂബ്ബ'യിൽ നിന്നും മുഷിച്ച ഗന്ധം അരിച്ചു കയറുന്നുണ്ടായിരുന്നു.... ഒരു നീണ്ട ഇടവേളയ്ക്ക് ശേഷം പരിചയമുള്ള ആ കവല ഞാൻ ഒന്നു വീക്ഷിച്ചു. പരിസരമാകെ മാറിയിരിക്കുന്നു. അപ്പുവിന്റെ ചായപ്പിടികയുടെ സ്മാനത്ത് ഒരു രണ്ടുനില ഹോട്ടൽ തലയെടുത്തു നിൽക്കുന്നു. 'ചിലപ്പോൾ അപ്പുവിന്റെ ഉയർച്ചയായിരിക്കും'. ഞാൻ ഉറഹിക്കാതിരുന്നില്ല. "ഏടാ അപ്പു നീ ഭാഗ്യവാനാടാ....." ഞാൻ പിറുപിറുത്തുകൊണ്ട് മിനുസപ്പെടുത്തിയ കാർപ്പോറു വിരിച്ച പടികൾ കയറി....

മാനേജറുടെ സ്മാനത്ത് ആരുമില്ലായിരുന്നു. "അപ്പുവില്ലേ?" അവിടെ കണ്ട ഒരു വെച്ചിററോട് ഞാൻ തിരക്കി. "അപ്പുവോ? ഏതപ്പു?" പിന്നെ ഒന്നും ഞാൻ ചോദിക്കാൻ നിന്നില്ല. നിരാശയോടെ കാലുകൾ പിൻവലിച്ചു നടന്നു.

അടുത്ത കുറ്റിക്കടയിൽ നിന്നും ഒരു നാർങ്ങാ വെള്ളം വാങ്ങിക്കൂടിച്ചപ്പോളാണ് ഏല്പാ. ഒരു തോന്നലുമാത്രമായിരുന്നു വെന്ന് ബോധം വന്നത്.

ഒരു ചരിത്ര ഗവേഷകനായ തനിക്കു ഇനിയും ഒരു പാട് പോകാനുണ്ട്. അപ്പുവിനെക്കുറിച്ച് പിന്നെ ഓർമ്മില്ല. വന്നപ്പോൾ ആരെയൊക്കെയോ കാണണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇല്ല, അവരാരും ഇവിടെില്ല.... ജീവിതത്തിന്റെ നെട്ടോട്ടത്തിലായിരിക്കും അവരൊക്കെ....

വെയിലിന്റെ നിറം മങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ചിലതിവലകൾ നീക്കി ആ മതിൽ കവാടം കണപ്പോൾ ഏതോ തലപൊപ്പിക്കുന്ന ഗന്ധം പൂർണ്ണമായി പൊളിക്കുകയായിരുന്നു.... ഈ മണ്ണിലാണല്ലോ അപ്പുവുമായി കളിച്ചു നടന്നത്. അതെ, ഇവിടെയായിരുന്നല്ലോ തങ്ങൾ അകം കൂറിച്ചു തൂ.... അങ്ങിനെ ഏല്പാ. ഏല്പാ. മനസ്സിൽ കൂടി കടന്നു പോവുകയായിരുന്നു.

ണ്യം.... കാര്യം രഹസ്യങ്ങൾ ഈ മതിലക
ത്ത് മത്സരിക്കുന്നില്ലെന്ന് സന്
ധ്യകൾ തങ്ങൾ തള്ളി നീക്കിയിരിക്കു
ന്യം.... അതൊന്നും ഓർക്കാതിരുന്നില്ല.

മുമ്പിലെങ്ങോ ഒരു നിഴലുപോലെ
കണ്ടപ്പോഴാണ് ചിന്തയിൽ നിന്നും ഉണർ
ന്നത്. ഒരു ക്യാൻഡി പ്രതിമ! അത്യന്തം
ഉറപ്പാക്കുന്നുണ്ടോ? അതിന് ചലന
മില്ല.... ചരിത്രങ്ങൾക്ക് സാക്ഷ്യം വഹി
ച്ചുകൊണ്ട് ഒരു കടാചിട്ടയുപോലെ
നിൽക്കുന്ന ആ പ്രതിമയുടെ മുന്നിൽ
ഞാൻ ഒരു നിമിഷം അർദ്ധപ്രജ്ഞനാ
യി നിന്നുപോയി ..... ഇവയ്ക്ക്
അന്നൊക്കളുടെയോ അറിയാം .....
അതിക്കാമ്പുവന്നതെത്രയും മേൽ! ഞാൻ
ഓർത്തു .....

പക്ഷേ ചക്രവാളത്തിൽ കൂടുതൽ
ചാലിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. എങ്ങനെയോ
ഘോരമായൊരു കേന്ദ്രീകരണം .....
ചേക്കോൻ തിരക്കുകൂട്ടുന്ന പക്ഷി
കളുടെ കാഹളം ..... തന്നെ ഉറപ്പാക്കുന്നു

ന്നു പ്രതിമകൾ ..... അവയ്ക്കൊക്കെയുമിട
തൽക്കരമായും ഉറപ്പാക്കുന്നുണ്ടോ?
അന്നും അപ്പുറവും ഉടച്ചിട്ട് പ്രതിമകളും
അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടല്ലോ എന്തൊരു
ഘോരം പേടിതോന്നാതിരുന്നില്ല .....
വിധിക്കു വിധേയമായി തകർക്കപ്പെട്ട
അമ്പലം ..... ഒരു പഴയ മുഖം നൽകാൻ
ഇവിടാരുണ്ട്? ..... ഇല്ല. ആരുമില്ല.
മനസ്സുതന്നെ ഉത്തരങ്ങൾ കണ്ടെത്തു
കയാണിരുന്നു.

ഞാൻ തോല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
കുറിക്കാൻ എടുത്ത പേനത്തൂപ്പ് ചലനമ
ററിയിരിക്കുന്നതായി എനിക്ക് തോന്നി.

“പ്രതിമകളേ.... നിങ്ങൾ ജീവിക്കൂ....
നിങ്ങൾക്കു മരണമില്ല.... നിങ്ങൾ ചിർ
സ്ഥായിയാണ്.... ഈ ഭ്രാന്തന്മാരുടെ
ലോകത്തിന്റെ കർമ്മ സാക്ഷിയായി നി
ങ്ങൾ ജീവിക്കൂ.....”

എന്റെ കാലുകൾ ചലിക്കുകയായിരുന്ന
ന്നു ..... ആ ഭ്രാന്തന്മാരുടെ ലോകത്തി
ലേയ്ക്ക്.....

ചെറുകഥ

കുടുവിട്ട പക്ഷി

ലീനാ വാസു
റോം നമ്പർ 2485
XI എ

അവർ വരുന്ന നിമിഷവും പ്രതീക്ഷി
ച്ച് അന്നും അയാൾ വഴിയോരത്ത് കണ്ണും
നട്ടിരുന്നു. എല്ലാം കൊണ്ടും മരവിച്ചിരി
ക്കുന്ന മനസ്സിന് ജീവൻ നല്കിയ
ത് അവളാണല്ലോ? അവർ തന്റെ ആരാ
ണെന്ന് അയാൾക്ക് പോലുമറിയില്ല.
പക്ഷേ, മുറിവോടു വീണ പക്ഷിയെ മടി
യിലിരുത്തി ശുശ്രൂഷിച്ചുവെളാണ്.

ഓടലും ഉണങ്ങാത്ത മുറുവുകൾ
മാത്രമാണ് അയാൾക്ക് ജീവിതം നല്കി
യിട്ടുള്ളത്. അന്യോന്യം മനസ്സിലാ
ക്കിയിട്ടില്ലാത്ത മാതാപിതാക്കളുടെ മക
നായി പിറന്നത് തന്റെ ക്യാൻഡിപ്പോ.
എന്നു കരുതി ആർക്കറിയാൻ അയാൾ
പല തവണ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട് അയാളെ അ
ല്പമെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കാനായി
ആരും വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. പണ്ട്
പാിക്കാൻ മുൻപന്തിയിലായിരുന്നു. ജീ
വിതത്തിൽ പല ലക്ഷ്യങ്ങളും നിറവേറ്റാ
നുള്ള മോഹവുമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ
വീട്ടിലെ മനസ്സു മടിച്ചിരിക്കുന്ന അന്ത
രീക്ഷകൾ എതിനാണ് ആ സ്വപ്ന
ങ്ങൾ സാക്ഷാത്കരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന
ത് എന്ന് അയാൾ ചിന്തിച്ചു. അർത്ഥ

ശൂന്യമായ ആ വിചാരം മനസ്സിൽ
പടർന്നു പന്തലിക്കാൻ അധികം സമയം
വേണ്ടി വന്നില്ല. അതോടെ പാിക്കാലും
നിർത്തി അല്പമനയുടേയും മറ്റുമുള്ള
വരോട് മകന്റെ മിടുക്കിനെക്കുറിച്ചും
അവൻ പാച്ച് നല്ല ജോലി സമ്പാദിക്കു
മെന്നും മറ്റും പ്രശംസിച്ചു പായുന്നതു
കേൾക്കാം. അവരുടെ കലഹങ്ങൾക്കിട
യിൽപ്പെട്ട് ദുഃഖിക്കുന്ന അയാളെക്കുറി
ച്ച് ഓർക്കാൻ പോലും അവർ ചിന്തിച്ചു
കാണില്ല.

രാവിലെ വീട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങിയാൽ
രാത്രിവളരെ വൈകിയെത്താൻ വീട്ടി
ലെത്തുകയുള്ളൂ. അന്വേഷിക്കാനും ആ
രുമില്ല. ജീവിതത്തിൽ സന്തോഷമെന്നൊ
ന്നറിയാതെ അലഞ്ഞു തിരിയുമ്പോഴാ
ണ് അയാൾ ആ പെൺകുട്ടിയെ പരിചയ
പ്പെട്ടത്. അയാളെക്കുറിച്ചെല്ലാമറിയാമെ
ന്ന ധാരണയിലാണ് അവർ സംസാരി
ക്കുന്നത് തന്നെ മനസ്സിലാക്കാൻ പ
ററിയ ഒരു സൂഹ്യത്തിനെ കണ്ടു പിടിച്ച
തോടെ അയാളിൽ പല മാറ്റങ്ങളും ഉണ്ടാ
യി. പഴയ കൂട്ടുകെട്ടിൽ നിന്നും ഒഴി
ഞ്ഞു നില്ക്കാൻ അയാൾ ശ്രമിച്ചു.

രണ്ടു ദിവസമായി അവളെ ഭക്തവഴി ഏങ്ങും കാണാനില്ല. അയാളിൽ ജീവി കണമെന്ന ആശയുണ്ടാക്കിയത് അവളാണ്. മുറിവോടെ മനസ്സിൽ പരിചരിക്കിച്ച് ജീവനുണ്ടാക്കിയതും അവളാണ്. അവളെ കാണാത്ത ദിനങ്ങൾ എത്ര കഷ്ടപ്പെട്ടാണ് തള്ളിനീക്കിയതെന്ന് അയാൾക്ക് ഭാഗ്യമേ അറിയുകയുള്ളൂ. അവളെ അന്വേഷിച്ച് അയാൾ പലയിടത്തും നടന്നു. ഏറ്റവുമുദാസ്യവിൽ അവളുടെ വീട് കണ്ടു പിടിച്ചു. അയൽ വാസികളിൽ നിന്നുമാണ് അയാൾ ആ ഞെട്ടിക്കുന്ന വാർത്തയറിഞ്ഞത്. അവളും വീട്ടുകാരും ദൂരെയേതോ സ്ഥലത്തേക്ക് മാറിത്താങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന്.

തന്നോട് ഒന്നും പാഠമാണല്ലോ അവൾ പോയത്. അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ, ആരുമല്ലാത്ത ഒരാളോടെന്നിനാണ് അവൾ യാത്ര പാശ്ചാത്യന്മാരുടെയും ഭാർത്തവ്യരുടെയും പശ്ചാത്യന്മാരുടെയും സ്വപ്നങ്ങൾ ഭാവനയായി പിറകൊടിക്കുന്ന വീണു. എല്ലാം അയാളിൽ നിന്നും തപ്പിപ്പോയി എന്തിനും ഒന്നു കിഴിയണമല്ലോലെ അയാൾ അവിടെ നിന്നും യാത്രയായി. ജീവിത പരീക്ഷണങ്ങളുടെ നടുവിൽ നിന്നും എന്തെന്നോക്കുമായി ഒരു മോചനം കിട്ടുവാൻ! കൂടുതൽ പരന്നുപോകുന്ന ഒരു പക്ഷിയെപ്പോലെ!

വിനോദം

അമ്മാവൻ ഒരു ആനയുണ്ടായിരുന്നു

സഞ്ജോയ്. കെ. വി
റോം നമ്പർ 2456
XI എ

ബസ്സിനടി, അങ്ങാടി മുറിച്ചു കടന്നുപോകുന്ന രോഡും കടന്ന് കോളനിയിലേക്കുള്ള കുന്നുകയറുമ്പോൾ കൃഷ്ണൻ നായർക്ക് ഒരു സന്തോഷമൊക്കെ തോന്നി. താഴെ കൊച്ചു കൊച്ചു വീടുകളും നെല്പാടങ്ങളും നോക്കിക്കൊണ്ട് ദൂരത്ത് കിടക്കുന്നു.

അമ്പലം കഴിയുമ്പോൾ കോളനി തുടങ്ങുന്നു. കാവൽ നിൽക്കുന്ന കാക്കി വേഷക്കാരനോടു കൃഷ്ണൻ നായർ ചോദിച്ചു. "KPR നായർ എവിടെയാണ് താമസം?" അയാൾ കാണിച്ചുകൊടുത്ത വഴിയിലൂടെ നടന്നു. രണ്ടുവശവും നാലുനില ഫ്ലാറ്റുകളാണ്. അതിനു നടുവിൽ ഒരു പുഴത്തടവും. പെണ്ണിനു ജാതകം എഴുതിയ കണിയാൻ അന്നെ പാഞ്ഞിരുന്നു. പെണ്ണിനല്ല തിലയിലേക്കുവന്നത്. രണ്ടാം നിലയിലാണ് താമസം!

അമ്മാവനെ കണ്ടപ്പോൾ ലക്ഷ്മിക്കുട്ടി സന്തോഷം കൊണ്ടു പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു പോയി. "ഒരു കാർഡ് ഇട്ടുടാരുനോ? ഞങ്ങൾ സ്റ്റാമ്പിൽ വരുമായിരുന്നുല്ലോ?"

"മതിയെടി കൊച്ചേ. നിന്റെ വേഷം കെട്ടെല്ലാം"

അയാൾ മനസ്സാ പാഞ്ഞു എങ്കിലും ഇങ്ങനെ ചോഴിഞ്ഞു.

"നിന്റെ നായരെവിടെ?"

അവർ അഭിമാന പൂർവ്വം ചോഴിഞ്ഞു "പ്രൈമേഴ്സ് കിട്ടിപ്പിടന്ന വലിയ തിരക്കിലാ. അങ്ങാടില്ലാതെ ഓഫീസിൽ ഒന്നും നടക്കില്ല. ലീഡും കിട്ടുന്നില്ല."

ഓരോ വേഷങ്ങൾ വാതിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു തുടങ്ങി. "അറാ മിസ്സിസ് നായർ. ഗസ്സറ്റ്."

ലക്ഷ്മി പുറത്തേക്കു നീങ്ങി പ്രസംഗിക്കുന്നതു കേട്ടു "അകിലാ ആദ്യമായിട്ട് വരികയാണിവിടെ. എപ്പോഴും ബിസ്സിനസ്സിന്റെ തിരക്കാണ്" പിന്നെ വാതിലടച്ചു അവർ വന്നു.

"അമ്മാവൻ കൈ കഴുകൂ. കാപ്പി കുടിക്കാം."

ദോശയും സാമ്പാറും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. വിശക്കുന്നുണ്ട് തട്ടിക്കളയാം തൊട്ടടുത്തു

വന്നു പെണ്ണു പ്രസംഗം തുടങ്ങി "ഗ്രേഗ്ഗറിയിൽ ആട്ടിയ മാവാണ് അതാണിത്ര സോഫ്മായിരിക്കുന്നത്. ഗോവയിൽ പോയി വാങ്ങിച്ചതു കൊണ്ട് അങ്ങനെയൊരു രൂപ ലഭിക്കും കിട്ടി."

"നല്ലത്, ലഭിക്കും എപ്പോഴും നോക്കണം."

"അമ്മാവന് തന്നുതന്നെ വെള്ളം വേണോ?"

"അങ്ങനെയൊരു പ്രമീഡ് കണ്ടിട്ടില്ല? ഇവിടെ അങ്ങനെയൊരു ഫോറിൻ പ്രമീഡ് ഉള്ളു വാങ്ങിയല്ലോ വീടുകൾ. സാദൃശ്യം"

"വിടരുത് കേളെ, വിട്ടു കൊടുക്കരുത്; അങ്ങനെയൊരു താവട്ടുകാർ ഒരു കാര്യത്തിനും മാറ്റമില്ലാത്തതും അങ്ങനെയായിരുന്നില്ല അവരുടേപ്പോഴും ഒരു പടി മുന്നിലായിരുന്നു" കൃഷ്ണൻ നായരുടെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നു ആ സുന്ദരി മറഞ്ഞു. പകരം പാവടയും ഷെപ്പേടും ധരിച്ച ഒരു പെൺകുട്ടി തെളിഞ്ഞു വന്നു. കാവിലെ വിളക്കിന് തൊഴുതുകയോടെ നിൽക്കുന്നു "അമ്മോ. എനിക്കു കൊള്ളേൽ പോകണം."

താവട്ടു മുറങ്ങു കെട്ടിയൊരു കിഴക്കി കല്ലാണപ്പന്തൽ തീർത്തവൻറെ ജോലി സമലത്തു പോവുമ്പോൾ പൊട്ടിക്കരയുന്ന പെൺ കുട്ടി.

"അമ്മോനേന്താ മിണ്ടാതിരിക്കുന്നത്?" ഇവിടെ ചുട്ട കൂടുതലാണ്. Mr. പിള്ള എന്തെങ്കിലും വാങ്ങിയപ്പോൾ ഇവിടുത്തെ മൂപ്പർ ചാടി പുറപ്പെട്ടു. ഞാൻ സമ്മതിച്ചില്ല എനിക്കു എ. സി. റൂമിലിരിക്കാൻ കലശലായ പീടിക്കും ശരീരത്തെക്കാൾ ഉപരി മനസ്സിലിരിക്കാനു തന്നുപിടിക്കണം. കൃഷ്ണൻ നായർ മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചു.

"എനിക്കൊന്നു കള്ളിക്കണം" കൃഷ്ണൻ നായർ പറഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ വെള്ളം ചുട്ടാക്കാം. ഒരു വാട്ടർ ഹീറ്റർ ഇല്ലാത്തതിനാൽ കൂപ്പുമേ" ലോകത്തിലുള്ള ഏറ്റവും വലിയതും തന്റെ പുണ്യമായി നില നിൽക്കുന്ന അവർ കെട്ടി "അമ്മാവനോടു പതിനായിരം രൂപ തന്നു സഹായിക്കണം. ഒരു വാഷിംഗ് മെയിനും വാട്ടർ ഹീറ്ററും മേടിക്കാനാണ് എന്നാൽ സർവ്വതരം സിന്ധു ആശ്രയിക്കേണ്ടല്ലോ?" അടവു മാറി ചവിട്ടാതെ രക്ഷയില്ല.

എടി സുന്ദരികൊണ്ട് ശീലാവതി, ഒരു മോളെ, നിൻറെ അമ്മാനെല്ലെടി ഞാൻ...

"അമ്മോ കൂട്ടി, നിനക്കൊന്നു കൂടിയാണോ യിരുന്നില്ല? ഉള്ള കാശെല്ലാം സ്വരൂപിച്ചു അമ്മാനോ ആതയെ വാങ്ങി. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ആദ്യത്തെ ആനയാ."

ഓർമ്മയിലെ ഒരു ദുഃഖം

ജസ്റ്റിസ് തോമസ്
റോംനമ്പർ 2480
XI ബി

"പേ", "പേ", "പേ"....

എന്താണെന്ന് മനസ്സിലായില്ല. പെട്ടെന്ന് ചാടിയെഴുന്നേറ്റു നോക്കി, പട്ടാളക്കാർ രാവിലെ മാറ്റത്തിന് ഇറങ്ങിയതായിരുന്നു.

"രാക്കി, മോളെ ആ ഫോണെടുത്തേ"

കറുത്ത നൈറിയീട്ട പെൺകുട്ടി മാടി ചെന്നു. അവരുടെ കെട്ടായിരിക്കും; ഇംഗ്ലീഷിലായിരുന്നു സംസാരം. ഏതോ ഒരു ഗോവൻ ചുവയുള്ള ഇംഗ്ലീഷ്. കൂട്ടുകാരി കളാരെങ്കിലുമായിരിക്കും വീളിച്ചത്.

ഇവരെക്കൊണ്ട് എങ്ങനെ ഇവിടെ വന്നു പെട്ടു. ആരോടെങ്കിലുമൊന്നു ചോദിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു പക്ഷേ, എന്തോ സമ്മതിച്ചില്ല.

ആരുടേയും മൂലം കറുപ്പിക്കരുതല്ലോ; അവരെക്കൊണ്ട് മുമ്പിൽ വരുമ്പോൾ ഒന്നു ചിരിച്ചു കാണിക്കും. എങ്ങനെയെങ്കിലുമൊന്ന് തിരിച്ച് നാട്ടിലെത്തിയാൽ മതിയായിരുന്നു.

ബസ് കൂലുങ്ങിയതായിരുന്നോ? അറിയില്ല, എങ്ങനെയോ യെക്കത്തിൽ നിന്ന് എഴുന്നേറ്റു. "പോണ്ടേ, പോണ്ടേ" കിളിവിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

ബസ്സിൽ നിന്നിറങ്ങുമ്പോൾ സന്ധ്യയായിരുന്നു. സ്വന്തം നാട്ടിലെങ്ങും അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പ്രതീതി. എങ്ങോട്ടാണോ പോകുന്നത്, ഒരു എത്തും പീടിയുമാണ്. പലന കൂലിയൊക്കെ ഇറുട്ടായിരുന്നു. കാലു വന്ന് ആ ഇരുന്നിലെ കെട്ടിടത്തിന് മുമ്പിൽ നിന്നത് അറിഞ്ഞില്ല കറുത്ത നൈറിയീട്ടിരുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടിയായിരുന്നു ഗോ" തുറന്നു തന്നത്.

രാത്രി കിടക്കുമ്പോൾ ആലോചിച്ചു ഇവരെക്കൊണ്ട് ആരാ, ഞാനെന്തിനാ ഇവിടെ വന്നത്, ഇവിടുള്ളവരു ആരോടും മിണ്ടില്ല. മാത്രം നോക്കാനാലോചിച്ചു റങ്ങി പോയി.

എല്ലാവരും എഴുന്നേറ്റാണ് തോന്നുന്നു അന്നപ്പോഴും പുതപ്പിനടിയിലായിരുന്നു.

ഇടയ്ക്കിടക്ക് ഒരു പെണ്ണിന് ആ വീട്ടിൽ വരുമായിരുന്നു. സംഗീത, രാഷ്ട്രീയങ്ങളുടെ അടുത്ത കൂട്ടുകാരിയാണത്രെ. അവൾ കണ്ടലാപം നടിയ്ക്കുന്നില്ല. രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ ഇടയ്ക്കിടക്ക്, രാജ്കുമാർ ഇങ്ങിനിയറി. ഗ് വിദ്യാർത്ഥിനിയായാണ്. പുല്ലിക്കാൻ എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ ഇടയ്ക്കിടക്ക് ഇങ്ങോട്ട് പോയിക്കൂ. അതിനൊക്കെ എന്റെ മാറ്റം ഒരു വാക്കിലൊതുങ്ങുമായിരുന്നു.

ദിവസങ്ങൾ പലതുകഴിഞ്ഞു. പഴയതു പോലെയാണല്ല. എല്ലാവരെയും നന്നായിരുന്ന. ആരോടും സംസാരിക്കാൻ ഒരു മടിയുമില്ല മനസ്സിലെ എല്ലാ വ്യാകുലതയും അകന്നുപോയിരുന്നു. എല്ലാവരുമായി വളരെ അടുത്തു. ബെക്കിൽ രാജ്കുമാറിന്റെ പുറകിലിരുന്ന് പോണയൊക്കെ ഒന്നു പുറം. വീട്ടിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ മൈക്കൽ ജാക്സന്റെ "ജാ." ഇട് എന്തു കോലാഹലമുണ്ടാക്കുമായിരുന്നു. ആടിക്കളിയിരിക്കുമ്പോൾ എന്തെങ്കിലും കൊണ്ടുവന്നു തരാൻ രാഷ്ട്രീയം. എങ്ങനെയോ ഞാനറിയാതെ അന്നേ അവരിൽ ഒരാളായി മാറി. അവരെയൊക്കെ പിരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു ദിവസത്തെക്കുറിച്ച് മനസ്സിൽ വിചാരിക്കാൻ പോലും കഴിഞ്ഞില്ല.

പക്ഷെ, എന്തുമെന്തും, സമയം പിന്നോട്ടുപോയില്ല. മുന്നോട്ടുപോയില്ല സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. അങ്ങനെ ആ ദിവസം വന്നെത്തി. വൈകുന്നേരം ആരയാകുമ്പോൾ ബസ് വരും. പെട്ടിയിൽ തൂണിയൊക്കെ വാരി നിറച്ചു. വീട്ടിലുള്ളവരൊക്കെ യാത്ര ചെയ്യാൻ കൂടെ വന്നിരുന്നു. ബസ് ഓടിയപ്പോൾ സമയത്തിന്റെയും വിലയെന്താണെന്ന് അപ്പോഴെനിക്ക് മനസ്സിലായി. ബസ് വന്നില്ലായിരുന്നെങ്കിലെന്ന് ഞാൻ മനസ്സുകൊണ്ട് ആശിച്ചു പോയി.

പക്ഷെ, എല്ലാം എന്തിനേതിരായിരുന്നു. വണ്ടിവന്നു. പെട്ടിയൊക്കെ അകത്തുവെച്ച് ഇറങ്ങിപ്പോയി. എല്ലാവരെയും കണ്ട് യാത്ര പറയാമെന്ന് വിചാരിച്ചു. പക്ഷെ പെട്ടെന്ന് വണ്ടിവിട്ടു. എന്തോ ഒരു അടിവീണതുപോലെ, എന്തോ ഒന്നു പെട്ടെന്ന് "കൈവിട്ടുപോയതുപോലെ" തോന്നി. ആ ആഘാതത്തിൽ അവിടെ തളർന്നിരുന്നുപോയി. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞാണ് പരിസരം മധ്യം ഉണ്ടായത്. അങ്ങു ദൂരെ, മായാൻ പോകുന്ന കുറെ ദൂരം അടുത്തേക്കി കൈയും തലയും കാട്ടി നിസ്സഹായനായി യാത്ര പോയിക്കൊണ്ടിരുന്നെന്ന് കഴിഞ്ഞു.

അനുഭവകഥ

ആദിമണ്ണിന്റെ ഉത്ഥ

അജീന്ദ് മാത്യു
റോം നമ്പർ 2607
X സി

ഞാൻ പത്താം ക്ലാസ്സിൽ പ്രവേശിച്ച കാലമായിരുന്നു. സന്ധ്യയ്ക്കിടയ്ക്കേയും സമാധാനത്തിന്റെയും കാലം. അതുവരെയുള്ള എന്റെ ജീവിതകാലത്ത് ദുഃഖത്തിന്റെ നിഴൽ പോലും എന്തെങ്കിലുമായിരുന്നില്ല. കയ്ക്കുന്ന അനുഭവങ്ങൾ എന്തെങ്ങനെയായിരുന്നില്ല. എന്താൽ സുഖത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്തുമെന്നും സുഖദുഃഖങ്ങളുടെ ഒരു സംഗമമാണ് ജീവിതമെന്നും ഞാനറിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഒരു പക്ഷെ അല്പം വൈകിയായിരുന്നിരിക്കാം. എനിക്ക് മനസ്സിലായിത്തുടങ്ങിയത്.

ആഗസ്റ്റ് മാസം പതിനാലാം തീയതി വൈകുന്നേരം. പിറ്റേന്ന് സ്വാതന്ത്ര്യദിനമാണ്. ഞാനും സുഹൃത്തുക്കളും പിറ്റേന്നത്തെ പരിപാടികളെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നേരം. യാദൃച്ഛികമായി എന്റെ അധ്യാപകൻ എന്തെങ്കിലുമൊന്നു പറഞ്ഞു. "നാട്ടിലേക്കു പോകാൻ ഒരുങ്ങിക്കൊള്ളൂ. അങ്ങനെയോടൊപ്പം ഓരോരുത്തരും ഓരോരുത്തർ വന്നിരിക്കുന്നു" എന്ന് ആദ്യം അത്ഭുതം തോന്നി. പിന്നെ,

എന്തോ പതിവുണ്ടെന്നു തോന്നി. നാട്ടിൽ പോകാൻ പൊതുവെ എനിക്കിഷ്ടമാണ്. എന്താൽ ഈ അസമയത്തിൽത്തന്നെ പലവിധ ദുഃഖം ചിന്തകളും എന്റെ മനസ്സിലെ വേട്ടയാടി തുടങ്ങി ഒരു പക്ഷെ എന്റെ മനസ്സിലെ പ്രതികരണ ശക്തികൂർവ്വു മൂലമായിരിക്കാം. എങ്കിലും ഉപശ്ചാദയ മനസ്സ് എന്തോ നിരന്തരമായി മന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതൊഴം ഒന്നും കഴിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. പിന്നീട് മണിക്കൂറുകൾ ഉണർന്നിരുന്നു തള്ളിനിൽക്കാൻ തുടങ്ങി. സ്നേഹവത്സലനായ എന്റെ അധ്യാപകൻ എന്തിനോ വേണ്ടി എന്തോടൊപ്പം കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. പാതിരാമനേരമായതോടെ ഞാൻ മയങ്ങിത്തുടങ്ങി പിന്നീട് മാത്രിയുടെ യാമങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞത് ഞാനറിഞ്ഞില്ല. കുറേസമയം കഴിഞ്ഞു ആരോ എന്തെങ്കിലുമൊന്നു പറഞ്ഞു "ഓ വന്നിരിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു. നേരം വെളുത്തിരുന്നു. ഞാൻ വാതിലിന്റെ അടുത്തേക്ക് നീങ്ങി. എൻ്റെ ചർച്ചകൾക്ക് അവിടെ നിന്നിരുന്നു. ഒരു ജീപ്പിലായിരുന്നു വന്നത് "വരു പോകാം" എന്നു പറഞ്ഞ് വണ്ടി

യിലേക്ക് കയറാറി. മഴ ചാറുത്തുണ്ടായി
 രുന്നു. വാഹനം നീങ്ങിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ
 ഞാൻ ചോദിച്ചു "എന്താ കാര്യം?" ആദ്യം
 മനം ഭജിച്ചു; പിന്നെ താണ സദാത്തിൽ
 പാഞ്ഞു. "അതേ അപ്പനു സുഖമില്ല ആ
 ശുപ്രതിയിലോ" ഏകദേശരൂപം ഞാനു
 ഹിച്ചു. എന്നാൽ മനും സംഭവിക്കാതെ
 യെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. യാത്രകിടയിൽ
 ആരും സംസാരിച്ചില്ല. മയങ്ങാൻ മിഴി
 കളടച്ചാൽ ചിന്തിക്കാൻ കഴിയാത്ത ലുഗ്യ
 ഞരം മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും നേരം വെ

ളുത്തുതുടങ്ങി. വണ്ടി വീട്ടിന്റെ മുമ്പിൽ
 പിൻ നിർത്തി. വീടിനടുമുമ്പിൽ ഒരു
 പന്തൽ അകത്തേക്കുപാഞ്ഞ ഞാൻ പ്രതിമ
 പോലെ നിന്നുപോയി. ഒന്നുറക്കുക
 യാനോ ശബ്ദിക്കാതെ സാധിച്ചില്ല.
 വികാരമില്ലാതെ കണ്ണിൽ ധാരയായി
 ഒഴുകുവാൻ തുടങ്ങി.

"അപ്പൻ ആരടി മണ്ണിന്റെ ഉടഞ്ഞായി
 റാറി"

കവിത

പുറപ്പാട്

പി. എം. ഗിരിജ

□ ഒന്നാം

നിലാവിലെ അഭാവം സിന്ധിക്കുന്ന
 മാനുഷിക വിദ്യകാണിക്കും
 ജീവിത രഥ്യൻ അരികിൽ
 ഏകനായി, സ്തുതിയുടെ
 മൂളിപ്പാട്ടുപാടുന്ന
 വഴിപോക്കനും കാലത്തിനും
 കൂട്ടിക്കൊണ്ടു കർമ്മസാക്ഷിയായും
 ഞാൻ !

□ രണ്ടാം

കാതെപ്പോയ മനസ്സിന്റെ കതകടപ്പ്
 കാത്തിരിക്കുന്നു ഞാൻ കാവലിരിക്കുന്നു
 വസ്തുതയെങ്ങോടും വാതുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നു
 വിശ്വസനകരുന്നൂ, ബലിയർപ്പിക്കുന്നു.
 കത്തും കാര്യമുന്മുതിരക്കടുത്തി
 ഉമിനീരാക്കി കാണപ്പെട്ട്-
 തുടർപ്പുകളെയല്ലാം കൂർവ്വതികൊടുത്തു
 കാരാഗൃഹം തിർത്തതിൽ
 ജീവൻ സ്വപനങ്ങളെ
 കൂടിയീർത്തി കാത്തിരിക്കുന്നു
 ഞാൻ കാവലിരിക്കുന്നു.

□ മൂന്നാം

വിശ്വദീപി വീണൊഴുകുന്ന
 വിണ്ണിൽ നിന്നുള്ള
 പുറപ്പാടിനകലും കുറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ

പൊക്കിരക്കൊടിയുടെ അണുക്കൾ
 ദുർബലപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ
 മാതൃകാണവലയം.
 വികർഷണ മണ്ഡലമായിരുന്നെങ്കിൽ
 പിന്തുടരാം—
 പിഴയായി, ഏതിരായി
 വീശാതിരുന്നെങ്കിൽ
 സാഹചര്യം കൂറായിട്ട്—
 കാവൽ മാടങ്ങളിലെ അഴുകൽ
 അനെ തുറന്നിരുന്നെങ്കിൽ
 ശവപ്പെട്ടിമേൽ തുറന്നുവെച്ച
 അപ്പവും, വീഞ്ഞും, കഷ്ണം
 പൈതൃകങ്ങളാണിരുന്നെങ്കിൽ
 പുറപ്പാടിനകലം കൂറാണിരുന്നെങ്കിൽ
 മൃകമാം ചരിത്രത്തിൽ
 തൃഷാരമണിഞ്ഞ
 മൃതിരി വള്ളികൾ തെളിയിക്കി
 പകർന്നിരുന്നെങ്കിൽ
 പുറപ്പാടിനകലം കൂറാണിരുന്നെങ്കിൽ

□ നാലു്

കാക്കച്ചൊന്നു് പൊട്ടിയൊലിക്കുന്ന
 കറുത്ത ദേഹവും
 പിള്ളിന്നു് വിണ്ടു് കീറിയ ചുണ്ടുകളും
 മോണയുന്തിയ പല്ലുകളും
 ചോരയൊലിക്കുന്ന കണ്ണുകളും
 ശ്വാസം തടയുന്ന മൂക്കും
 അടുക്കിയൊപ്പിച്ചു്
 അളന്നുചൂറ്റിച്ചു്
 പിറവി പെരുകുന്നു
 നളം കെട്ടി അം കെട്ടി
 നാളം അററി നാളം കെട്ടു്
 അടിയുന്നു, വീണ്ടും
 പിറവി പെരുകുന്നു
 ഇതു പുറപ്പാടിനുള്ള സമയമാണു്.

□ അഞ്ചു്

പീതനീർ പതഞ്ഞൊഴുകുന്ന
 യമനികൾക്കു് തുളവീഴുന്നു
 ജീവസഞ്ചാരം ഗതിമുട്ടുന്നു

മർത്യദേഹം ആർത്തിയോടെ
 വായുവിനെയാകരിക്കുന്നു ഇതു്.
 സഹസ്രകൃതിയുടെ പരമ കാഷ്ഠമാണു്
 മോണകലുന്ന പരിണാമ ചക്രത്തിന്റെ
 പരമാണുവാകുന്ന സന്നാഹമാണു്
 മറ്റു പ്രളയത്തിന്റെ പവിത്രതാമയമാണു്
 പുറപ്പാടിനുള്ള സമയമാണു്.

□ ആറു്

നക്ഷത്രത്തൊരുവിൽ തെങ്ങുന്ന
 ആത്മാക്കളൊത്തുകൂടിയട്ടഹസിക്കുന്നു
 ആകരണത്താൽ മണിവാപൊട്ടി
 ചോരവാർന്നൊലിക്കുന്നു
 സഹസ്രസന്ദകൾ ഹംസഗാനം പാടുന്നു
 പുറപ്പാടിനുള്ള സമയമാകുന്നു

സോഡാക്കുപ്പിയും ബീഡിക്കുററിയും അരവട്ടും

സന്ധ്യ. ആർ

[പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടികളേ,

ഇത് ഞാൻ നിങ്ങളോടിയെപ്പൊഴെ പറയാൻ കഥയാണ്. ഇത് മരണത്തിന്റെ പൊതുവായ അനുഭവമായി പോയ നമി കേന്ദ്ര സിംഹിത കഥയല്ല. അമ്മയോടൊപ്പം പിറന്നാൾ ആഘോഷിക്കാൻ പരലോകത്തു നിന്നിറങ്ങി വന്ന ആലീസ് എന്ന പെൺ കുട്ടിയുടെ കഥയല്ല.

ഇത് നിങ്ങളുടെ കഥയാണ്. — അതെ ഓർമ്മകളുടെ ചുടാറായ കഥകൾ !! പൊട്ടിച്ചിരിക്കലും തമാശകളും കൃത്യമായി കളി. മാത്രം നിറഞ്ഞ ഒരു സുന്ദരലോകം. അദ്യയാപനം എന്ന യുവാവുമായ അതിന്റെ ആദ്യ വർഷക്കാലത്തെ സമ്പാദ്യം ഓർമ്മയുടെ താളുകൾ മറിക്കുമ്പോൾ “ടീച്ചർ, എന്തെങ്കിലും പായ്മ” എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് കൃത്യമായി കഥകളുടെ കിലുകൾ പെട്ടിയുമായി എന്റെ അരികിലേക്ക് ഓടിയെത്തുന്ന ‘സോഡാ കുപ്പി’, ‘അരവട്ട’, ‘ബീഡിക്കുററി’, ‘കോല’ നാറായണൻ, ‘റബ്ബർ’ ‘ബബിൾകം’ തുടങ്ങി എത്രയെത്ര കഥ

പാത്രങ്ങൾ!! അച്ഛനുമമ്മയും അച്ഛൻ ക്കു ഓടിച്ചിട്ടു പോകുക വേറെയാണ്. ഇത് കൂട്ടുകാർ കൂടുതൽ സ്നേഹത്തോടെ സമ്മാനിച്ചുപോകുകയാണ്. (അന്നുയോ ജ്യോയ പേരുകൾ കണ്ടെത്താനുള്ള നിങ്ങളുടെ കഴിവ് പ്രശംസനീയം തന്നെ!) സോഡാക്കുപ്പി !! — അതെ സോഡാക്കുപ്പി പൊട്ടിച്ചുപോലെ ചീറ്റിപ്പറഞ്ഞു നിലകുന്ന പത്രങ്ങൾ വയസ്സുകാരൻ അവന്റെ ഇരിപ്പും നടപ്പും തല വെട്ടിക്കലുമാക്കി രജനീകാന്ത് സ്റ്റാൻഡിലാണ്. എന്ത് പെററിക്കേസിലും — തല്ലുകേസ്. — മോഷണക്കേസ്, പ്രേമക്കേസ് — തുടങ്ങി എന്തിലും ചുക്കിലൊരു കഷായ മില്ലാത്ത പോലെ അവനും പെട്ടിരിക്കും പാട്ടക്കാലൻ കണ്ണുവെട്ടിച്ച് പറകിയ ണി മോഷ്ടിക്കാൻ അവനെപ്പോലെ വെവെ ഗ്നീയം മറാൻകുവിലു. പലനാൾ കള്ളൻ ഒരു നാൾ പിടിയ്ക്കിയുമായി. ഒരു പൂച്ച കുഞ്ഞിനെ എന്നപോലെ പാട്ടക്കാൽ വലിച്ചിട്ടു കൊണ്ടു വന്നപ്പോഴും അവന്റെ മുഖത്ത് പഴയ ധീരസാഹികനായ യോദധാവിന്റെ ഗാഭീര്യം ! എത്ര തല്ലി

യാലും അവന്റെ കണ്ണുകളിൽ കണ്ണീർ പൊടിയുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ട. ഏകിലും മരിക്കൽ വിണ്ണുവിലകൊണ്ടുവൽ എന്തോട് പറഞ്ഞു.

“ടീച്ചർ! അമ്മ വന്നിട്ടു പോകുമ്പോ ഞാൻ തിരിഞ്ഞു നോക്കാതെ ചോസ്ററലിന്നുള്ളിലേക്ക് കയറിപ്പോകും. കാരണം അപ്പോ ഏന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകുകയാകും.”

അന്ന് അമ്മയാകാതിരുന്ന ഞാൻ അമ്മയുടെ മനസ്സ് ഞൊട്ടിഞ്ഞു നിമിഷങ്ങൾ!

ഒരു ചിത്ര ശലഭത്തെ പോലെ ഉല്ലാസത്തോടെ പാറിപ്പറന്നു നടന്ന മൂന്നാം ക്രാസ്സുകാരി ‘അരവട്ട’ എന്ന പേരിലറിയപ്പെട്ടിരുന്ന സീതാമണി. അവളുടെ അരവട്ട ആയിരുന്നു അവളുടെ സാമ്പദ്യം. എന്തെങ്കിലും തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. ഏപ്പോഴും ആരോടെന്നില്ലാതെ പാടിപ്പാഞ്ഞു നടക്കുന്ന അവളെ കണ്ടുകിട്ടണമെങ്കിൽ വല്ല മരണത്തിന്റെ ചിലിയിലോ കുററിക്കാട്ടിലോ നോക്കണം. ആരോടും വിദേഷമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും തല്ലുകൂടി അവളോട് ജയിക്കാൻ ആരെയുമവൾ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. ദൂരെ നിന്ന് ഓടി വന്നിട്ട് ‘ബ്രൂസ്ലി’ സ്റ്റാൻഡിലുള്ള അവളുടെ തൊഴി കണ്ടെത്തുന്നതെന്നാണ്. ആഗോള വ്യാപകമായ അവളുടെ സംശയങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം പറയാൻ കമ്പ്യൂട്ടറിനു പോലും കഴിഞ്ഞെന്നു വരില്ല.

ഉണ്ടെങ്കിലും വലിയ തലയും മേലിത്ത ശരീരവുമുള്ള ‘ബീഡിക്കുററി’ എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന അലക്സാണ്ടറിന്റെ ഓർബലും കാക്കയാണ്. കാക്കയെ സാകര്യത്തിന് കിട്ടിയാൽ അവൻ ഭീവനോടെയോ അല്ലാതെയോ പിടികൂടും. പിന്നീട് പാഡറോ കൂട്ടായമോ പൂശി വെളുത്തിയാക്കി പറത്തിവിടും. അങ്ങനെ ചരച്ചുകെട്ടിയ കാക്കകൾ അവിടെ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. ചരച്ചായിരുന്നു ‘ബീഡിക്കുററി’യുടെ ‘ട്രേഡ് മാർക്ക്’.

അങ്ങയുടെ ഞായറാഴ്ച വൈകുന്നേര

അൾ കൂട്ടികൾ തീരാഴ്ചയിൽ വാങ്ങിയിരുന്നു. ബീച്ചിലും കുന്നിൽ പുറത്തും, അമ്പലങ്ങളിലും സിനിമ തിയേറ്ററുകളിലും അങ്ങൾ ആഹ്ളാദം ഒന്നിച്ചുവെ വിച്ചു. ഒരു അദ്യയാപികയുടെ ഗാഢവത്തിന്റെ മുഖം മൂടിക്കുളിയിൽ ഒളിച്ചിരിക്കാൻ പലപ്പോഴും കഴിയാതെ പോയി.

പത്രങ്ങൾ ക്രാസ്സുകാരി രണ്ടിപ്പിള്ള മൂറിച്ചിട്ടു മുടി ചീകിയൊതുക്കിക്കൊണ്ട് നൃണക്കഥകളുടെ കെട്ടുകിടന്നു.... “ടീച്ചർ, ഇന്നലെ മീററീംഗ് നടക്കുമ്പോ, മുൻ വരിയിലിരുന്ന് ഞാൻ ചീഫ്ഗസ്റ്റററിയെ ‘വിംഗ്’ ചെയ്തു”. കൂട്ടുകാരികളുടെ കണ്ണുകളിൽ അത്ഭുതവും ചോസ്ററൽ മൂറിയൽ പൊട്ടിച്ചിരിയുടെ തരിവളകളും വാരിയെറിയത്തുകൊണ്ട് അവൾ ഏന്തോട് പറഞ്ഞു.

“ബു.... അങ്ങനൊന്നു നോക്കിയിരുന്നെ, ഞാനൊരു ‘ഫൈനലിംഗ് കിസ്’ കൊടുക്കുകയായിരുന്നു”. ചിരിയുടെ മാലപ്പടക്കം മുഴങ്ങിക്കിട്ടിയപ്പോൾ അവൾ ‘ബഡായി’കൾ ഒന്നൊന്നായി പുറത്തിറക്കി. അവൾക്കു കിട്ടുന്ന പ്രേമ ലേഖനങ്ങൾക്കുള്ള മറുപടികൾ ഓരോ ഭീഷണി ബോധ്യകളാണ്. അപായ ചിഹ്നമായ തലയോട്ടിയും പിണച്ചു വച്ച എല്ലുകളും മുഖചിത്രമായ ആ കണ്ണുകളിലെ മൂന്നുമേറിയ വാക്കുകൾ കൊള്ളണിടത്ത് കൃത്യമായി കൊണ്ടിരിക്കും.

ആനിവേഴ്സറികളും എസ്കർഷനുകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് എത്രയെത്ര ഓർമ്മകൾ ! സ്റ്റേജിൽ നാടകം പൊടിപൊടിക്കുകയാണ്. പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ ‘പോലീസ്’ മൂറിയൽ കള്ളനെ കൈകൊടു ചെയ്യുന്ന രംഗം. കള്ളന്റെ നിലവിളിയുടെ സ്വഭാവീകത കണ്ട് ജനം ആസ്വദിച്ചിരുന്നു. അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് സംഗതിയുടെ ഗാഢം എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലായത്. (പൂർച്ച വൈരാഗ്യം തീർത്തതാണത്രെ.) കർട്ടൻ വീഴുന്നതിനു മുമ്പ് ടീച്ചേഴ്സ് സ്റ്റേജിലെത്തുന്നതി

നമുക്ക് ഇൻസ്പെക്ടർ മുങ്ങി ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാണ് നായകൻ പിന്നെ പൊങ്ങുന്നത്.

ഒരു ഡിക്റോറീവ് നോവൽ വായിക്കുന്ന സ്പിരിറ്റാണ് സീനിയർ ബോയ്സിന്റെ ലോകത്തേക്ക് കടന്നത്. എപ്പോഴാണ്, എവിടെയാണ്, എന്തുകൊണ്ട് സംഭവിക്കുകയാണ് ആർക്കും മുന്നുകൂട്ടി പറയാനാകില്ല. സ്റ്റാമ്പും വലൻസും റൊമാൻസും കോപ്പിയടിയും ചേർന്ന് ഒരു അതിശയ ലോകം. ആസൂ

ത്രീതമാന ലോകങ്ങളെ - വേലി ചാട്ടങ്ങൾ രാത്രി നാടകങ്ങൾ - തുടങ്ങി ചോസ്റ്റാൽ പുരാണങ്ങൾ എവിടെയും ഒന്നു തന്നെ.

"മിസ്! അങ്ങയുടെ തുറുപ്പുഗുലാനെന്ന് പൊട്ടിച്ചേർക്കല്ല". - ആരോ പറയുന്നു.

അതെ. അനിവാര്യം നിർമ്മിക്കുന്നു. "നോക്കൂ! നമുക്കു ചുറ്റും ആനന്ദത്തിന്റെയും ഒരു മായാ ലോകമേകിലും ഉണ്ടായിരിക്കണം. പൊട്ടിച്ചിരിയുടെ, സിന്ധുക്കളുടെയും, സ്നേഹത്തിന്റെ...

നമുക്ക് പുനരർപ്പണം ചെയ്യാം

ഐതിഹാസികമായ ഒരു സമരത്തിലൂടെ സ്വതന്ത്ര്യം നേടിയെടുത്ത രാഷ്ട്രമാണ് ഭാരതം.... നമ്മുടെ നാട് സ്വതന്ത്ര-മതേതര-പരമാധികാര റിപ്പബ്ലിക്കായി തീർന്നതോടെ അതിന്റെ സ്വതന്ത്ര്യം കൂടുതൽ ദീപ്തമായി. ഈ ദീപ്തി തുടർന്നും നിലനിർത്താൻ, ചുമതലപ്പെടുവിക്കണം നാം. രാജ്യത്തിന്റെ സുസ്ഥിതിക്കും ശ്രേയസ്സിനും വേണ്ടി യത്നിക്കാൻ, രാജ്യം നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളികളെ നേരിടാൻ, അജ്ഞതയും ദാരിദ്ര്യവും വിഘടനവാദവും തുടച്ചുമാറ്റാൻ, പൂർണ്ണമനസ്സോടെ നമുക്ക് പരിശ്രമിക്കാം രാഷ്ട്ര പുരോഗതിക്കായി നമുക്ക് പുനരർപ്പണം ചെയ്യാം.

പബ്ലിക് റിലേഷൻസ് വകുപ്പ്, കേരള സർക്കാർ.

Details of Publication

1 Name of the journal	: Kazhakootam Cadet
2 Place of Publication	: Sainik School
3 Periodicity of Publication	: Annual
4 Copies Printed	: 850
5 Distribution	: Free
6 Editorial Adviser	: Prem D Nair. (Master)
7 Owner and Publisher	: Principal, Sainik School, Kazhakootam
8 Printer	: Vijayanand Printers, Kazhakootam

The Sainik School, Kazhakootam gratefully acknowledges the receipt of magazines and periodicals from all other sister institutions in the Country.

With Best Compliments From:-

Modern Food Industries (India) Limited

(A GOVT. OF INDIA ENTERPRISE)
COCHIN UNIT-EDAPPALLY

Makers of "Modern Bread"—India's Largest Selling Bread Manufactured Most Hygienically to Cater to the Taste of the People of Kerala.

We Supply "Modern Bread" Fortified with Vitamins and Minerals for the Nation's Defence Services.

MAKE "MODERN" YOUR DAILY BREAD

"Modern"—Symbol of Best Goods

With best compliments from:-

**UNION BANK OF INDIA
KAZHAKUTTAM BRANCH**